

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedy Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Lubomíra Ptáčka, JUDr. Renáty Golkové, JUDr. Pavla Klaila, JUDr. Petra Poledne a JUDr. Olgy Pouperové projednal v ústním jednání dne 31. 3. 2016, návrh **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 10** na zahájení kárného řízení ze dne 24. 7. 2015, proti **JUDr. M. S.**, předsedkyni senátu Obvodního soudu pro Prahu 10, a rozhodl

t a k t o :

I.

JUDr. M. S., nar. X,
předsedkyně senátu Obvodního soudu pro Prahu 10,

s e podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

u z n á v á v i n n o u ,

že zaviněným porušením svých povinností způsobila v období od 1. 8. 2014 do 22. 6. 2015 nedůvodné průtahy v níže uvedených věcech, vedených u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod:

- 1) sp. zn. 5 C 81/2009, v období od 17. 1. 2015 do 29. 4. 2015
- 2) sp. zn. 5 108/2009, v období od 1. 8. 2014 do 24. 2. 2015,
- 3) sp. zn. 19 Nc 2900/2013, v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015,
- 4) sp. zn. 5 C 50/2009, v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015,
- 5) sp. zn. 5 C 38/2001, v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015,
- 6) sp. zn. 5 C 55/95, v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015,
- 7) sp. zn. 5 C 68/2004, v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015,
- 8) sp. zn. 5 C 53/2007, v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015,
- 9) sp. zn. 5 C 68/2007, v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015,
- 10) sp. zn. 5 C 158/2003, v období od 1. 8. 2014 do 21. 10. 2014,

- 11) sp. zn. 5 C 420/98, v období od 20. 1. 2015 do 9. 2. 2015,
- 12) sp. zn. 5 C 184/92, v období od 1. 8. 2014 do 14. 1. 2015,
- 13) sp. zn. 5 C 313/99, v období od 17. 1. 2015 do 21. 5. 2015,
- 14) sp. zn. 5 C 6/2013, v období od 14. 2. 2015 do 23. 4. 2015,
- 15) sp. zn. 5 C 64/2013, v období od 7. 11. 2014 do 4. 2. 2015,
- 16) sp. zn. 5 C 15/2014, v období od 13. 12. 2014 do 1. 4. 2015,
- 17) sp. zn. 5 C 75/2013, v období od 28. 11. 2014 do 4. 2. 2015,
- 18) sp. zn. 5 C 51/2014, v období od 10. 9. 2014 do 19. 10. 2014,
- 19) sp. zn. 5 C 76/2014, v období od 18. 9. 2014 do 19. 10. 2014 a od 12. 1. 2015 do 28. 4. 2015,
- 20) sp. zn. 5 C 155/2014, v období od 6. 12. 2014 do 5. 2. 2015,
- 21) sp. zn. 5 C 141/2014, v období od 4. 12. 2014 do 4. 2. 2015,
- 22) sp. zn. 5 C 133/2014, v období od 23. 11. 2014 do 21. 1. 2015,
- 23) sp. zn. 22 C 12/2010, v období od 1. 8. 2014 do 16. 1. 2015,
- 24) sp. zn. 5 C 97/2013, v období od 1. 8. 2014 do 28. 9. 2014 a od 7. 5. 2015 do 22. 6. 2015,
- 25) sp. zn. 5 C 42/2014, v období od 20. 9. 2014 do 4. 1. 2015,
- 26) sp. zn. 5 C 135/2014, v období od 16. 11. 2014 do 13. 1. 2015,
- 27) sp. zn. 5 C 76/2013, v období od 1. 8. 2014 do 28. 9. 2014,
- 28) sp. zn. 5 C 92/2011, v období od 1. 8. 2014 do 3. 2. 2015,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudu.

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jako kárné opatření **snížení platu o 15 % na dobu 12 měsíců**, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Podle § 11 odst. 1 písm. f) trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

s e z a s t a v u j e

řízení, pro skutky spočívající v tom, že

**JUDr. M. S., nar. X,
předsedkyně senátu Obvodního soudu pro Prahu 10,**

zaviněným porušením svých povinností způsobila nedůvodné průtahy ve věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod:

1. sp. zn. 5 C 76/2011, v období od 28. 6. 2012 – 12. 11. 2013,
2. sp. zn. 5 C 64/2013, v období od 8. 10. 2013 – 6. 5. 2014,
3. sp. zn. 5 C 178/2013, v období od 16. 12. 2013 – 15. 4. 2014,
4. sp. zn. 5 C 75/2013, v období od 5. 9. 2013 – 6. 5. 2014,
5. sp. zn. 5 C 63/2013, v období od 5. 9. 2013 – 6. 5. 2014,
6. sp. zn. 5 C 55/2012, v období od 12. 1. 2013 – 28. 8. 2013,
7. sp. zn. 5 C 54/2011, v období od 14. 8. 2012 – 19. 5. 2014,
8. sp. zn. 5 C 112/2013, v období od 18. 9. 2013 – 8. 4. 2014,
9. sp. zn. 5 C 71/2012, v období od 3. 9. 2013 – 6. 5. 2014.
10. sp. zn. 5 C 96/2012, v období od 22. 8. 2013 – 6. 5. 2014,
11. sp. zn. 5 C 81/2013, v období od 19. 8. 2013 – 6. 5. 2014,

protože

v tomto rozsahu je vedení kárného řízení **nepřípustné**.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 29. 7. 2015 bylo zahájeno kárné řízení proti JUDr. M. S., předsedkyni senátu Obvodního soudu pro Prahu 10, působící na civilním úseku tohoto soudu. Z návrhu se podává, že spisovou prověrkou, provedenou v období od 17. 4. 2015 do 15. 6. 2015, byla celkem v 45 soudních věcech (v návrhu podrobně popsáných) zjištěna závažná pochybení, spočívající v průtazích v řízení, za které je zodpovědná JUDr. M. S. (dále též „kárně obviněná“). Ve 14 případech se přitom jednalo o spisy, ve kterých k průtahům došlo již dříve a kárně obviněná za ně byla rozhodnutím kárného senátu ze dne 30. 10. 2014, č. j. 11 Kss 5/2014 – 44 (dále též „předcházející kárné rozhodnutí“) potrestána. Část vytykávaných průtahů (zahrnující i případy výše zmiňované) spočívá v tom, že kárně obviněná včas nezahájila rekonstrukci ztracených spisů, ačkoliv si této povinnosti musela být vědoma. Ve zbývajících věcech pak bylo kárně obviněné vytýkáno, že řádně (tedy v přiměřených lhůtách) nečinila potřebné

procesní úkony, směřující ke skončení těchto věcí. K vytýkaným průtahům v řízení došlo v období, kdy pracovala s menším objemem spisů, neboť v období od 1. 8. 2014 do 31. 12. 2014 měla stanoven rozsah nápadu 80 %, v souvislosti se specializací na věci s cizím prvkem; od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2015 činila výše nápadu 40 %, neboť zastupovala po dobu stáže jiného soudce. I přesto kárně obviněná nedostatečně využívala jednací dny, rozhodovala podprůměrný počet věcí a nadužívala institutu prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí či dokonce vyhotovovala rozhodnutí po uplynutí zákonné lhůty, aniž by požádala o její prodloužení. Dle názoru kárné navrhovatelky nelze přehlédnout fakt, že předchozí potrestání kárně obviněné za zaviněné průtahy v řízení na ni nemělo žádný vliv, neboť v průtazích pokračovala i ve věcech (uvedených pod body 1 - 14 návrhu), kde byla za průtahy v řízení již předchozím kárným rozhodnutím potrestána. Jde přitom o nerozhodnuté spisy nejstarších časových řad, dále o věci, kdy nebyl vyhotoven rozsudek od roku 2004, 2006 či 2009, jakož i o případy, kdy rozsudky vyhotoveny byly, ale nebyly dosud zaslány účastníkům řízení. Kárná navrhovatelka ve vytýkaných případech spatřuje porušení pracovních povinností soudkyně zcela výjimečné intenzity a s přihlédnutím k faktu, že se kárného provinění dopustila ještě před zaházením předchozího kárného provinění, navrhla uložení kárného opatření, spočívajícího ve snížení platu o 30 % na dobu 2 let, ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon č. 6/2002 Sb.“).

Kárně obviněná se ve svém vyjádření k věci soustředila na rozbor úkonů provedených v jednotlivých věcech. V převážném rozsahu odmítla, že by k průtahům v řízení došlo, případně že by za vzniklé průtahy byla odpovědná; v několika případech připustila, že úkony byly provedeny až po uplynutí judikaturou stanovených akceptovatelných lhůt, dle jejího názoru však šlo vždy pouze o jejich překročení v nevýznamném rozsahu. Ve věcech uvedených v návrhu pod položkami 19, 32, 33, 34, 40 a 41 upozornila na fakt, že na přelomu roku 2014 a 2015 čerpala celkem tři týdny dovolené, a v tomto období ji proto nelze klást nečinnost v jednotlivých soudních věcech k tíži.

Na nařízeném ústním jednání kárná navrhovatelka zdůraznila, že ač byla kárně obviněná za průtahy ve věcech uvedených pod body 1 – 14 návrhu již potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, i nadále otálela s provedením potřebných úkonů; převážně mělo jít o zahájení rekonstrukce ztracených spisů. Minimálně v době podání předchozího kárného návrhu (květen 2014) si přitom musela být vědoma, že došlo ke ztrátě spisů a že je její povinností provést jejich rekonstrukci. Rekonstrukce spisů byly zahajovány až po nástupu kárné navrhovatelky do funkce předsedkyně soudu (únor 2015), kdy dala pokyn k vytvoření spisových obalů a jejich předložení kárně obviněné; současně s tím bylo kárně obviněné sděleno, že v jejím senátě bude provedena prověrka. Ani úkony v rámci samotné rekonstrukce spisů nebyly kárně obviněnou prováděny efektivně a v přiměřených lhůtách. Dle názoru kárné navrhovatelky stárí těchto věcí a povaha zjištěných deficitů (v některých spisech nebyly po řadu let vyhotoveny, případně doručeny rozsudky, apod.), měly vést kárně obviněnou k jejich co nejrychlejšímu vyřízení; za této situace měly být jednotlivé úkony činěny v lhůtách kratších, než je obecně akceptovatelná referenční lhůta třech měsíců. Ve zbývajících věcech obsažených v kárném návrhu

převažují dle kárné návrhovatelky průtahy při provádění jednoduchých úkonů, a to v situaci, kdy kárně obviněná vykazovala v některých měsících minimální výkony.

K dotazům kárného senátu kárná návrhovatelka uvedla, že spisová prověrka prováděná v senátě kárně obviněné vycházela z požadavku Městského soudu v Praze, který vyžaduje, aby každý rok byla na obvodních soudech provedena prověrka jednoho až dvou soudních oddělení, vykonávajících agendu C, P či EXE; konkrétní výběr senátů je pak na předsedech jednotlivých soudů. V roce 2015 byla spisová prověrka provedena ještě v dalším senátu agendy P, následně byla rozšířena na všechny opatrovnické senáty. Výsledkem bylo uložení jedné výtky. Výsledky prověrky byly s kárně obviněnou projednány. V té době kárná návrhovatelka neměla žádné informace o tom, že by se kárně obviněná v rozhodném období nacházela v tíživé životní situaci; kárně obviněná se jí s osobními problémy nesvěřuje. Na dotaz, zda na obvodním soude proběhla též prověrka fungování soudních kanceláří, kárná návrhovatelka odpověděla kladně s tím, že provedena byla dozorčí úřednicí městského soudu. Prověrka se týkala agend C a P v roce 2015; zjištěny byly jisté nedostatky (zejména pokud jde o rekonstrukce spisů), nebylo však celkově zjištěno nic jiného, než co by odpovídalo stavu na jiných obvodních soudech.

Kárně obviněná ve své výpovědi uvedla, že se již od podzimu roku 2014 cítí být pod velkým tlakem, neboť intenzivně pečovala o svého těžce nemocného otce, který před nedávnem zemřel. Cítí se být celkově vyčerpaná, k čemuž přispěl i stres související s předchozím kárným řízením a její následnou snahou dát své soudní oddělení do pořádku. V zaměstnání zůstávala často do večera, cítí však, že již narazila na limity svých možností. Pokud jde o míru pracovního zatížení, kárně obviněná upozornila, že ač dostávala menší procento nápadu agendy C, v roce 2013 ještě vyřizovala agendu L. Nejde sice o agendu zvláště složitou, je však potřeba vyřídit velké množství věcí. V roce 2013 tak při nápadu celkem 615 věcí této agendy vyřídila 585 věcí, což doložila příslušným výpisem. Od června 2014 do června 2015 zastupovala též nepřítomnou soudkyni v jiném senátu, a to nikoliv jen formálně, neboť zde skončila zhruba 40 - 50 věcí, nikoliv bagatelních. Ke své výkonnosti kárně obviněná uvedla, že uznává, že ta byla ve 2. pololetí roku 2014 horší; v té době měla nicméně v běhu pouze zhruba 80 věcí a není tedy reálné, aby končila 50 věcí měsíčně. Poté, co jí byl nápad zvýšen, jsou jí přidělovány také civilní věci s cizím prvkem; v těchto případech je příprava spisu z povahy věci komplikovanější a je tedy nereálné uvažovat o tom, že věc bude skončena do tří měsíců od nápadu. Dále kárně obviněná uvedla, že v posuzovaném období nefungovala odpovídajícím způsobem soudní kancelář. Důvodem byla zejména značná fluktuace jak na pozici vedoucí kanceláře, tak i referentek; tomu pak odpovídaly i nedostatky, které se projevíly i na výsledcích práce kárně obviněné. Co se týče několika případů, v nichž je kárným návrhem vytýkáno nedodržení lhůty stanovené pro vypracování rozhodnutí, zde kárně obviněná namítla, že se jednalo primárně o chybu rejstříkové referentky, která vyhlášení rozhodnutí nepoznamenala do systému ISAS. Při množství věcí, které má soudce běžně rozpracováno, nelze očekávat, že si udrží reálnou kontrolu nad všemi spisy bez toho, že by vycházel z údajů soudní evidence. Kárně obviněná považuje za prokázané, že jakmile byl záznam do systému ISAS proveden, bezodkladně příslušná rozhodnutí vyhotovila a dala pokyn k jejich vypravení. Tvrzení, že předchozí rozhodnutí kárného senátu na ni nemělo žádný vliv, kárně obviněná odmítla. Poukázala na fakt, že řada vytýkaných průtahů spadá ještě do doby před předchozím kárným rozhodnutím. Znovu zdůraznila, že se snažila dát věci do pořádku, to se jí však

pro značnou osobní zátěž a celkové vyčerpání zcela nepodařilo. V této souvislosti uznala, že se některých pochybení ve smyslu kárného návrhu skutečně dopustila, není však neomylná a vzniklého stavu lituje.

Na dotaz kárného senátu, z jakého důvodu nepřistoupila k rekonstrukci spisů za situace, kdy o jejich ztrátě věděla a za nečinnost při jejich rekonstrukci již byla potrestána, kárně obviněná uvedla, že stále doufala, že se spisy najdou. Dle jejího názoru nedošlo k fyzické ztrátě spisů, ale pouze k tomu, že dočasně vyšly z evidence, což se v několika konkrétních případech i potvrdilo, včetně jednoho spisu pojatého do kárného návrhu. Předmětné spisy se pokoušela najít; vydala usnesení o zahájení rekonstrukce, která dala (bez spisových obalů) na kancelář. Zda, případně jaké další úkony v této souvislosti prováděla, nebyla schopna uvést. Upozornila nicméně, že ani účastníci při provádění rekonstrukce neposkytovali dostatečnou součinnost; provádět rekonstrukci pouze dle údajů ISAS přitom nebylo možné. K dotazu, zda již před rokem 2014 soudila civilní agendu s cizím prvkem, kárně obviněná uvedla, že nikoliv. Na dotaz, zda si u vedení soudu či soudcovské rady stěžovala na nedostatky ve fungování soudní kanceláře, kárně obviněná uvedla, že oficiálně ne. Svůj postoj vysvětlila tím, že konkrétní nedostatky obvykle vyšly najevo až za situace, kdy příslušná pracovnice (pro již zmiňovanou vysokou fluktuaci) v kanceláři nepracovala. Co se týče zajištění pomocného personálu, kárně obviněná uvedla, že v posuzovaném období neměla k dispozici vyššího soudního úředníka ani asistenta; nějací justiční čekatelé na soudě působili, nikoliv však na civilním úseku. K celkovému zlepšení tohoto stavu došlo až od poloviny roku 2015.

K dotazu kárné navrhovatelky, zda mohla z pozice místopředsdkyně soudu ovlivnit personální situaci na kanceláři, kárně obviněná uvedla, že tuto možnost měla, nicméně pro již zmiňovanou vysokou fluktuaci pracovníků nebylo možné přijmout nějaké efektivní řešení. Umístění asistentů na jednotlivé úseky obvodního soudu ovlivnit nemohla. Na dotaz, zda v době, kdy zastupovala dočasně nepřítomnou soudkyni, ji tato soudkyně pomáhala s vyřizováním věcí, kárně obviněná uvedla, že JUDr. G. připravila z vlastní iniciativy zhruba pět konceptů usnesení, koncepty meritorních rozhodnutí však nikoliv.

V rámci nařízeného ústního jednání byly předsedou senátu sděleny výsledky přípravného šetření, provedeného v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“).

Kárný senát si především od kárné navrhovatelky vyžádal předložení spisů, ve kterých je kárně obviněné vytýkána nečinnost. S výjimkou tří případů byly všechny spisy předloženy v originálech; v případě spisu sp. zn. 5 C 42/2012 (položka 27 kárného návrhu) se jednalo pouze o evidentně neúplnou fotokopii spisu. S výjimkou uvedeného spisu lze konstatovat, že popis skutkového stavu věci vyplývající z kárného návrhu v zásadě odpovídá obsahu jednotlivých spisů; pouze v případě spisu sp. zn. 5 C 158/2013 (položka 10 kárného návrhu) byla zjištěna absence některých referátů k realizovaným úkonům v části posuzovaného období (podrobněji viz dále). Konkrétní obsah jednotlivých předložených spisů bude podán následně, v rámci vyhodnocení úkonů kárně obviněné v jednotlivých případech. Ve všech případech byl kárnému senátu předložen též výpis ze

systému ISAS, dokumentující pohyb a umístění jednotlivých posuzovaných spisů ve sledovaném období.

Kárnému senátu byl dále předložen prověřkový spis Obvodního soudu pro Prahu 10 zn. 39 Spr 271/2015, dokládající průběh spisové prověrky v senátě kárně obviněné, na kterou se odvolává kárný návrh. Z jeho obsahu se podává, že prověrka byla provedena v souladu s požadavkem Městského soudu v Praze na provádění periodických prověrek vytipovaných občanskoprávních senátů jednotlivých obvodních soudů. Výběr senátu kárně obviněné je odůvodněn zjištěnými údaji o stavu věcí v jednotlivých senátech a potřebou prověřit stav senátu 5 C v návaznosti na výsledky předcházejícího kárného řízení. Celkem bylo prověřeno 79 soudních věcí, včetně všech věcí zahrnutých do kárného návrhu. Ke kontrole byly vybrány spisy napadlé do 30. 6. 2014, jakož i dosud nevyřízené věci, projednané v rámci předchozího kárného řízení; do prověrky byly zahrnuty též další, náhodně vybrané spisy. Pokud jde o závěr této prověrky, kárná navrhovatelka konstatovala, že i nadále přetrvávají problémy konstatované již v předcházejícím rozhodnutí kárného senátu. V řadě případů nečinnost JUDr. S. pokračuje, a to i ve věcech, kde nebyla vyhotovena rozhodnutí vydaná v roce 2004, 2006 a 2009; k rekonstrukci ztracených spisů bylo přistoupeno až po nástupu kárné navrhovatelky do funkce předsedkyně soudu. Přestože byl kárně obviněné poskytnut prostor k odstranění nedostatků, za které již byla potrestána předchozím kárným rozhodnutím, ke zlepšení situace v senátu nedošlo. V této souvislosti byla též konstatována nízká výkonnost kárně obviněné v roce 2014, a to 14 věcí (červen), 14 věcí (červenec), 23 věcí (srpen), 27 věcí (září), 23 věcí (říjen), 10 věcí (listopad) a 2 věcí (prosinec). V roce 2015 byly konstatovány následující výkony kárně obviněné: 28 věcí (leden), 41 věcí (únor), 70 věcí (březen), 54 věcí (duben) a 35 věcí (květen). Celkový počet neskončených věcí v senátě kárně obviněné činil ke dni 31. 5. 2015 153 věcí.

Dále si kárný senát vyžádal předložení osobního spisu JUDr. S. Z jeho obsahu vyplývá, že soudkyně je od roku 1993, přičemž po celou dobu působí u Obvodního soudu pro Prahu 10. Počínaje dnem 1. 7. 2004 byla pověřena výkonem funkce místopředsedkyně soudu pro občanskoprávní úsek; dne 1. 12. 2014 byla do této funkce jmenována. Ke dni 16. 6. 2014 kárně obviněná na funkci místopředsedkyně soudu rezignovala. Z obsahu osobního spisu nejsou patrné žádné výtky ani jiné výhrady k její práci, s výjimkou předcházejícího kárného postihu z roku 2014.

Kárnému senátu je z jeho úřední činnosti známo, že rozhodnutím ze dne 30. 10. 2014, č. j. 11 Kss 5/2014 - 44, uznal JUDr. S. vinnou za průtahy vzniklé zaviněným porušením jejích soudcovských povinností, a to celkem ve 26 případech. Za toto kárné provinění ji bylo uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců. Část konstatovaných průtahů se týkala situace, kdy došlo ke ztrátě soudního spisu, aniž by na tento fakt bylo ze strany kárně obviněné jakkoliv reagováno; zejména nedošlo k zahájení rekonstrukce spisu. Celkem 7 věcí tohoto typu (kde byla JUDr. S. uznána vinnou za vyvolání průtahů v řízení) je i předmětem nyní podaného kárného návrhu. V 11 případech byly konstatovány průtahy přesahující 2 roky, v 6 případech přesahující 1 rok. Uložení kárného opatření při spodní hranici zákonného rozpětí odůvodnil kárný senát především tím, že kárně obviněná projevila nad nedostatky ve své práci dostatečnou

sebereflexi a přihlédl též k její dosavadní bezúhonnosti a kladnému hodnocení jejich lidských a odborných kvalit tehdejším vedením soudu.

Z předchozího kárného řízení je kárnému senátu také známo, že kárně obviněné byl (jakožto místopředsdkyni soudu pro občanskoprávní úsek) v roce 2013 nápad věcí stanoven v rozsahu 20 % (současně s přidělením některých okrajových agend), v průběhu roku došlo k jeho zvýšení na 30 %, koncem roku pak na 50 %. V souvislosti s rezignací kárně obviněné na funkci místopředsdkyně soudu jí byl změnou rozvrhu práce s účinností ke dni 23. 6. 2014 nápad věcí zvýšen na 80 %; současně s tím ji byla zřízena specializace na věci s mezinárodním prvkem. Z rozvrhu práce pro rok 2015, dostupného na webových stránkách Obvodního soudu pro Prahu 10, bylo dále zjištěno, že kárně obviněné byl nápad v agendě C s cizím prvkem stanoven v období do 30. 6. 2015 v rozsahu 50 % celkového nápadu (připadajícího na jeden občanskoprávní senát se specializací); procento dorovnávaného nápadu (připadajícího na jeden občanskoprávní senát bez specializace) byl v této době stanoven v rozsahu 40 %. Dále byl kárně obviněné přidělován nápad v agendě EVC a EVET, a to v rozsahu 100 %. Další soudkyně vyřizující civilní agendu s cizím prvkem, Mgr. A. D.-G. (senát 34 C) měla v období do 30. 6. 2015 nápad věcí C s cizím prvkem v rozsahu 80 %, obecná civilní agenda jí přidělována nebyla. Zatížení v agendě EVC a EVET odpovídalo zatížení kárně obviněné. Třetí ze soudkyň, vykonávajících v období od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2015 civilní agendu s cizím prvkem, JUDr. H. K. (senát 46 C) měla v agendě s cizím prvkem nápad 100 % a v civilní agendě 80 %; nápad v agendě EVC byl stanoven v rozsahu 100 %, agenda EVET ji v tomto období přidělována nebyla.

Kárný senát si konečně od soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 10 vyžádal též její stanovisko ke kárnému návrhu. Z vyjádření ze dne 1. 2. 2016, zn. 39 Spr 627/2015 se podává, že JUDr. S. byla v letech 2014 a 2015 zatížena nápadem odpovídajícím nápadu ostatních soudců, a to i soudců se specializací na věci s cizím prvkem. Pokud jde o pracovní podmínky na civilním úseku soudu v roce 2014, soudci v této době neměli k dispozici žádný administrativní personál, vyjma rejstříkové vedoucí, která fakticky vykonávala i funkci zapisovatelky. Soudci neměli k dispozici ani vyšší soudní úředníci ani asistenta; celou agendu si zpracovávali prakticky sami, od počátečního vyměření soudního poplatku až do vyznačení právní moci a porozsudkové agendy. V roce 2015 se pracovní podmínky soudců zlepšily a JUDr. S., stejně jako ostatním soudcům civilního úseku, byl od 1. 6. 2015 přidělen asistent, v rozsahu jednoho týdne v měsíci. Od 1. 5. 2015 byla k vyznačování právních mocí a zpracování porozsudkové agendy zajištěna všem soudcům pomoc vyššího soudního úředníka. Pokud jde o plnění pracovních povinností kárně obviněnou, soudcovská rada konstatovala, že se jmenovanou nebyly žádné problémy s množstvím vyřízených věcí, přičemž kvalitu rozhodování není soudcovská rada oprávněna zkoumat. Kvantitativní výkonnost JUDr. S. považuje soudcovská rada za srovnatelnou s výkonností ostatních kolegů. Soudcovská rada považuje JUDr. S. za zkušenou soudkyni s odpovídajícími právními znalostmi. Také při výkonu její funkce místopředsdkyně se soudcovská rada nesetkala s žádnými problémy v její práci, ani v komunikaci.

U nařízeného jednání předložila kárně obviněná jako důkaz výpis z evidence skončených věcí za období 1. pololetí roku 2015 v senátech Obvodního soudu pro Prahu

10, vykonávajících civilní agendu s cizím prvkem. Z jeho obsahu se podává, že kárně obviněná v tomto období vyřídila celkem 250 věcí, v senátě 46 C (JUDr. K.) bylo vyřízeno 254 věcí a v senátě 34 C (Mgr. D.-G.) 285 věcí.

Kárná navrhovatelka dále navrhla, aby bylo dokazování doplněno výsledkem místopředsedkyně soudu JUDr. Z. a také částí odůvodnění předcházejícího kárného rozhodnutí. Kárný senát těmto návrhům nevyhověl, neboť podstatný obsah odůvodnění předchozího kárného rozhodnutí byl sdělen již v rámci provedeného dokazování; navrhovaný výslech svědkyně pak považoval za nadbytečný, neboť by nemohl přispět k bližšímu objasnění skutků vytýkaných kárným návrhem.

Ve svém závěrečném návrhu kárná navrhovatelka uvedla, že zejména průtahy vytýkané pod body 1 – 14 kárného návrhu považuje za zcela výjimečné z hlediska jejich závažnosti; ve dvou z těchto věcí byl navíc již podán Ministerstvu spravedlnosti návrh na odškodnění. Apelovala na kárný senát, aby i přes osobní problémy kárně obviněné bylo jejímu návrhu vyhověno, a to i pokud jde o uložení kárného opatření. Dle jejího názoru by tím byl vydán jasný signál ostatním soudcům, že takto závažná pochybení při plnění soudcovských povinností budou odpovídajícím způsobem potrestána.

Kárně obviněná ve svém závěrečném slovu uvedla, že se nepovažuje za nekvalitního soudce; pokud by tomu tak bylo, jistě by jí nebyla vedením soudu svěřena tak náročná agenda, jakož jsou civilní spory s cizím prvkem.

Kárný senát se zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci otevřených lhůt, vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., dle kterého musí být návrh na zahájení kárného řízení *podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění*. Jelikož проверка spisů JUDr. S. proběhla v období dubna až června 2015, přičemž návrh na zahájení kárného řízení byl kárnému soudu doručen dne 29. 7. 2015, lze subjektivní lhůtu k podání návrhu považovat za dodržanou. Pokud jde o lhůtu objektivní, i ta byla ve všech případech vytýkané nečinnosti zachována, neboť tato období nezasahují více jak tři roky před podání kárného návrhu.

Dále kárný senát ve svých úvahách zohlednil existenci předcházejícího kárného rozhodnutí a zabýval se jeho možnými dopady do nyní projednávané věci. Jak bylo již výše konstatováno, předchozím kárným rozhodnutím byla kárně obviněná uznána vinnou, že zaviněným porušením svých povinností způsobila nedůvodné průtahy v celkem 26 soudních věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 10, a to v období od 27. 7. 2011 do 31. 7. 2014. Za toto kárné provinění ji bylo uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na dobu tří měsíců a nedošlo tedy dosud k jeho zahlazení (§ 24 zákona č. 7/2002 Sb.).

K povaze kárného provinění, jak je definováno v § 87 zákona č. 6/2002 Sb., se v minulosti (v době kdy vykonával též funkci kárného soudu) opakovaně ve své judikatuře vyjádřil Nejvyšší soud. Z jeho rozhodnutí ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 1 Skno 17/2008 se podává, že *„skutková podstata kárného provinění je konstruována jinak, než je*

tomu např. v trestním zákoně nebo v zákoně o přestupcích“. Jsou-li soudci vytýkány průtahy v jemu svěřených věcech, je „[s]kutková podstata kárného provinění (...) naplněna zaviněnými průtahy v uvedeném období byť jen v jediné věci, měly-li za následek obrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, samozřejmě za splnění i hmotněprávní podmínky kárného provinění, tj. určitého stupně závažnosti (společenské nebezpečnosti). Došlo-li ve vymezeném období k zaviněným průtahům ve více věcech, které pro určitost a přesnost je nutno v návrhu na zahájení kárného řízení a posléze i v rozhodnutí kárného soudu uvést, má to pak vliv pouze na rozhodnutí o uložení kárného opatření. Znamená to tedy, že pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností (na rozdíl od § 12 odst. 12 tr. ř., podle kterého se skutkem rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu). Proto není na místě zvažovat aplikaci těch ustanovení trestního řádu (ve smyslu § 25 zákona č. 7/2002 Sb.), která mají svá specifická uplatnění ve vztahu k institutu trestního práva hmotného (zde míněn především zvláštní způsob řízení uplatňující se při rozhodování o pokračování v trestném činu – 37a tr. z., § 12 odst. 12, § 11 odst. 2 tr. ř., § 89 odst. 3 tr. z.). Z uvedeného vyplývá, že v kárném řízení nelze aplikovat teorii pokračování tak, jak je uplatňována v trestním řízení.“ Tento právní náhled byl kárnou judikaturou Nejvyššího soudu zastáván konstantně (srov. například rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006) a ani Nejvyšší správní soud, jako soud kárný, nevidí důvod se od něj odchýlovat.

Z pohledu citované judikatury je zřejmé, že v nyní projednávané věci nelze postihnout vytýkanou nečinnost kárně obviněné (byla-li by prokázána, respektive bylo-li by prokázáno, že vedla ke vzniku průtahů v řízení) v období, ve kterém byla již za typově stejný skutek potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím. Opačný přístup by vedl k tomu, že by byla opětovně vyvozována kárná odpovědnost téže osoby za skutek, za který již byla dříve potrestána. Takový postup by byl v příkrém rozporu se zásadou zákazu dvojího trestání pro týž skutek (*ne bis in idem*), jak vyplývá z čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, v § 11 odst. 1 písm. f), g) a h) tr. ř. a § 11a tr. ř. (aplikovatelných na danou věc za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb.) a konečně též čl. 14 odst. 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a čl. 4 odst. 1 protokolu č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Z uvedeného důvodu se tedy kárný senát v případech, kdy vytýkaná nečinnost zasahovala i před datum 31. 7. 2014, tímto obdobím nezabýval. V případech, kdy vytýkané období nečinnosti plně spadalo do doby, kdy byla již kárně obviněná za zavinění průtahů v řízení potrestána, bylo vyloučeno zabývat se stavem těchto soudních věcí *per se*; v těchto případech tedy kárnému senátu nezbylo, než kárné řízení pro překážku *ne bis in idem* zastavit, ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., za použití ustanovení § 25 zákona č. 7/2002 Sb. (výrok II. rozhodnutí).

Pokud jde o zbývající případy vytýkané nečinnosti kárně obviněné, je třeba nejprve uvést, že jsou-li soudci jako kárné provinění (§ 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.) vytýkány průtahy v jemu svěřených věcech, tedy nedostatečná snaha o to, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty a účastníkům řízení tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (viz § 6 a § 100 odst. 1 občanského soudního řádu), je úkolem kárného senátu nejprve ověřit, že kárným návrhovatelem tvrzená nečinnost (a její rozsah)

v jednotlivých věcech reálně nastala; následně je nutno posoudit, zda takto případně zjištěná období nečinnosti již překračují určitou akceptovatelnou mez, a je-li splněna i tato podmínka, je nutné ještě zhodnotit, zda lze tyto objektivně existující průtahy v řízení klást za vinu právě kárně obviněnému soudci.

Kárný senát, poté co shledal, že doba tvrzené nečinnosti JUDr. S. v jednotlivých soudních věcech v zásadě odpovídá tvrzení kárné navrhovatelky, se dále zabýval tím, zda tato doba nepřesahuje v jednotlivých případech akceptovatelnou mez, tedy lze-li v jednotlivých případech hovořit o existenci průtahů v řízení. Není pochyb o tom, že práce soudce je činností navýsost intelektuální a kreativní, která se ze své povahy vzpírá možnosti jakéhokoliv normování, či jiným snahám o stanovení pevných lhůt, v jejichž rámci měl být ten který úkon v řízení učiněn. Přestože zákonodárce v některých případech stanovil nejen lhůty pro vydání rozhodnutí ale i lhůty pro provedení jiných úkonů, směřujících ke skončení věci (viz například § 181 odst. 3 trestního řádu), obecně platí, co bylo vysloveno výše; občanský soudní řád (dle kterého bylo postupováno ve všech posuzovaných případech) vyslovuje pouze obecný požadavek, aby účastníkům byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (§ 6 a § 100 odst. 1 citovaného zákona). Nelze přitom reálně očekávat, že vždy a ve všech soudních řízeních na sebe budou jednotlivé úkony soudce (či jím pověřené osoby) plynule navazovat, a je tedy nutno vždy individuálně stanovit určitou hranici, kdy existující nečinnost již atakuje požadavek na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, vyslovený obecně pro všechny typy soudního řízení v ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Z tohoto pohledu tedy v některých případech může být za průtah v řízení považována nečinnost po dobu i jen několika týdnů, v jiných případech bude nečinnost akceptovatelná i v řádech řady měsíců.

Kárná judikatura se při posuzování této otázky ustálila na názoru, že za průtah lze považovat nejen případy nečinnosti absolutní, tedy situace, kdy v posuzovaném období neučinil soudce ve spisu žádný úkon, ale i případy, kdy sice takový úkon učiněn byl, avšak nešlo o úkon, který by mohl reálně směřovat ke skončení věci; tyto modalities je nutno důsledně odlišovat. Posuzování případů posledně uvedených je v praxi velmi obtížné, neboť soudce má při řešení případu možnost postupovat různými způsoby. Zvolí-li postup, který se zpětně jeví jako nevhodný, či nestandardní, nemusí jít nutně o jeho pochybení, tím méně pak o jeho zaviněné neplnění povinností soudce. Aby na takový úkon mohlo být nahlíženo tak, že byl učiněn ve zjevném rozporu s požadavkem zákona na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, muselo by se jednat o zjevný exces ve smyslu jeho evidentní iracionality, účelovosti (ryze formálně provedený úkon, který byl učiněn jen proto, aby došlo k přerušení stávající nečinnosti), apod. Jinak řečeno, je-li konkrétní postup v řízení výlučně věcí úvahy soudce, pak i za situace, kdy volí v konkrétním případě méně vhodné kroky (úkony), nelze od existence takových úkonů odhlédnout, nepřekračují-li hranici, kdy lze hovořit o zcela neefektivním způsobu vedení řízení. Při hodnocení těchto úkonů je také nutno přihlídnout ke kontextu posuzovaného soudního řízení, neboť i neefektivní úkony, které nedosahují intenzity výše popsané, mohou ve svém vzájemném kontextu vést k závěru, že soudce nevedl řízení dostatečně soustředěně, důsledně a veden snahou věc efektivně skončit; i v těchto případech pak nelze vyloučit, že by takový postup soudce mohl být hodnocen jako zaviněné porušení jeho povinností. Současně je však nutno upozornit, že není-li zcela nepochybné, že se posuzovaný úkon soudce zcela vymyká

racionálnímu postupu v soudním řízení, je nutno aplikovat obecnou zásadu trestního procesu, a to zásadu *in dubio pro reo*.

Jde-li o případy nečinnosti absolutní (tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon), zde kárný senát zastává konstantně názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládá učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobilá k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případu, kdy se soud již zabýval (měl zabývat) skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. Jakkoliv nelze stanovit obecně platnou a neměnnou časovou hranici nečinnosti, od níž by bylo možné již dovozovat intenzitu kárné odpovědnosti soudce, v případě, kdy měl být proveden pouze jednoduchý úkon (vybrání soudního poplatku, rozeslání podání účastníkům řízení, apod.), hranicí za níž již nečinnost soudce není možné akceptovat, bývá obvykle lhůta tří měsíců (viz například rozhodnutí tohoto soudu ze dne 22. 6. 2011, 11 Kss 11/2009 – 224 a ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 – 91); znovu je však nutno připomenout, že jde o časovou hranici orientační, která může být korigována s ohledem na konkrétní charakteristiky posuzovaného případu. V případech, kdy se nejedná o nečinnost tohoto druhu (tedy nečinnost při provádění jednoduchých úkonů), je stanovování jakýchkoliv časových hranic z povahy věci vyloučeno a tyto situace tak musí být posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věcí, výkonnosti soudce, atd.

Z výše uvedených východisek tedy kárný senát přistoupil k hodnocení jednotlivých případů vytykávané nečinnosti.

1. **sp. zn. 5 C 81/2009** (nečinnost vytykána od 16. 12. 2014 do 30. 4. 2015). Věc (žaloba na náhradu škody proti dvěma žalovaným) napadla (dle údajů ISAS) kárně obviněné dne 24. 6. 2009. Dne 25. 11. 2013 obdržel soud sdělení, že žalovaný 2) v mezidobí zemřel. Dne 21. 5. 2014 vydala kárně obviněná usnesení o přerušení řízení, které odůvodnila úmrtím žalovaného 2) s tím, že bude zjišťován okruh jeho dědiců. Následoval pokyn kárně obviněné ze dne 9. 9. 2014 k odeslání žádosti dědictvému soudu o zaslání rozhodnutí ve věci projednání dědictví po žalovaném 2) s doložkou právní moci. Toto usnesení bylo (spolu se spisem) předloženo (dle údajů ISAS) kárně obviněné dne 7. 10. 2014. Z jeho obsahu vyplývá, že dědictvé řízení bylo zastaveno podle ustanovení § 125h odst. 2 o. s. ř., neboť zůstavitel zanechal majetek nepatrné hodnoty, který byl vydán obstaravateli jeho pohřbu. Dle údajů ISAS byl spis dále v období od 13. 10. 2014 do 16. 12. 2014 u místopředsedkyně soudu. Poté následují dva úřední záznamy kárně obviněné, dle kterých je spis téhož soudu sp. zn. 5 C 4/2009 u Nejvyššího soudu s dovoláním (není zřejmé, o jaký spis jde – pozn. kárného senátu). Dalším úkonem kárně obviněné je až žádost ze dne 30. 4. 2015, adresovaná dědictvému soudu; kárně obviněná požádala o zaslání listiny, z níž by bylo možné zjistit okruh dědiců žalovaného 2). Kárný senát tento skutkový stav vyhodnotil tak, že kárně obviněné již od 7. 10. 2014, kdy obdržela usnesení dědictvého soudu, muselo být zřejmé, že jím není určen okruh (v úvahu připadajících) dědiců, neboť obstaravatel pohřbu, kterému bylo vydáno dědictví nepatrné hodnoty, dědicem být nemusí. Za této situace měla úkon ze dne 30. 4. 2015 (žádost o zaslání listiny, z níž by bylo možné

zjistit okruh dědiců) učinit bez zbytečného odkladu již v návaznosti na zmiňované usnesení dědického soudu. Obhajobu kárně obviněné, dle které byl v období od 14. 1. 2015 do 10. 3. 2015 spis na lhůtě, neboť čekala na výsledek jiného řízení, v němž měla být vyřešena předběžná otázka (míra zavinění účastníků dopravní nehody, kdy předmětem nyní posuzovaného soudního řízení byla otázka uplatnění náhrady škody z této nehody) a nemohlo tedy v tomto období dojít k průtahům v řízení, kárný senát neakceptoval. Dle názoru kárného senátu bylo povinností kárně obviněné bez průtahů zjistit okruh dědiců žalovaného 2), s nimiž bude v řízení dále pokračováno, a to bez ohledu na to, zda v té době existovaly jiné faktické překážky dočasně bránící meritornímu rozhodování ve věci. Bezdůvodné odkládání předmětného procesního úkonu již samo o sobě implikuje možnost vzniku průtahů v řízení; kárně obviněná navíc ani plausibilně nevysvětlila, proč k tomuto kroku přistoupila až dne 30. 4. 2015, a to za situace, kdy v období od 7. 10. 2014 do 30. 4. 2015 minimálně dvakrát se spisem pracovala (viz učiněné úřední záznamy) a měla si tedy být nutnosti rozhodnout před dalším meritorním projednáváním věci o procesním nástupnictví žalovaného 2) vědoma. S ohledem na skutečnost, že předmětná soudní věc napadla u obvodního soudu již dne 24. 6. 2008, a v posuzovaném období se tak jednalo o věc starší šesti let, kárný senát neaplikoval na tento případ obvyklou referenční hodnotu třech měsíců, určenou k provedení jednoduchých úkonů, ale tuto hodnotu zkrátil na dobu jednoho měsíce. Za této situace lze tedy hovořit o **existenci průtahů v řízení v době od 17. 1. 2015** (jeden měsíc poté, co byl spis kárně obviněné vrácen místopředsedkyní soudu) **do 29. 4. 2015**.

2. **sp. zn. 5 C 108/2009** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 25. 2. 2015). Jedná se o ztracený spis, kdy za nečinnost, spočívající v nezahájení jeho rekonstrukce, byla kárně obviněná již předchozím kárným rozhodnutím potrestána. Ve vytykaném období neučinila kárně obviněná v tomto směru žádný úkon; prvním úkonem je až usnesení o zahájení rekonstrukce spisu ze dne 25. 2. 2015. Pokud jde o obhajobu kárně obviněné, poukazující na potíže při provádění rekonstrukce spisu, tyto skutečnosti jsou z hlediska vytykaného období zcela irelevantní, neboť vytykána je nečinnost při samotném zahájení rekonstrukce. Vzhledem k tomu, že kárně obviněná fakticky svou nečinností plynule navázala na předchozí nečinnost, za níž byla shledána odpovědnou již předcházejícím kárným rozhodnutím, kárný senát zde neaplikoval žádnou referenční hodnotu, určenou pro provádění jednoduchých úkonů. **Průtahy v řízení byly tedy shledány v období od 1. 8. 2014 do 24. 2. 2015.**
3. **sp. zn. 19 Nc 2900/2013** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Jedná se o ztracený spis, kdy za průtahy při nezahájení jeho rekonstrukce byla kárně obviněná již potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím. Tvrzení kárně obviněné, že v posuzovaném období činila úkony k dohledání spisu, nebylo nikterak prokázáno; nadto jí muselo být již z předcházejícího kárného rozhodnutí zřejmé, že jakékoliv další prodlení se zahájením rekonstrukce spisu bude považováno za další průtahy v řízení. Stejně irelevantní je též její argumentace, poukazující na fakt, že po rekonstrukci spisu byl návrh vzat zpět a řízení bylo zastaveno. Tato skutečnost nemá s vytykanou nečinností při nezahájení rekonstrukce spisu žádnou souvislost. S ohledem na fakt, že kárně obviněná vydala usnesení o zahájení rekonstrukce spisu až dne 10. 2. 2015, lze (opět bez přičtení jakékoliv referenční hodnoty k provedení

jednoduchého úkonu – viz bod 2.) hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015.**

4. **sp. zn. 5 C 50/2009** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Věc po skutkové stránce prakticky identická s věcí sp. zn. 19 Nc 2900/2013; lze proto hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015.**
5. **sp. zn. 5 C 38/2001** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Věc po skutkové stránce prakticky identická s věcí sp. zn. 19 Nc 2900/2013; lze proto hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015.**
6. **sp. zn. 5 C 55/95** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Věc po skutkové stránce prakticky identická s věcí sp. zn. 19 Nc 2900/2013; lze proto hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015.**
7. **sp. zn. 5 C 68/2004** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Věc po skutkové stránce prakticky identická s věcí sp. zn. 19 Nc 2900/2013; lze proto hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015.**
8. **sp. zn. 5 C 53/2007** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Věc po skutkové stránce prakticky identická s věcí sp. zn. 19 Nc 2900/2013; lze proto hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015.**
9. **sp. zn. 5 C 68/2007** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Věc po skutkové stránce prakticky identická s věcí sp. zn. 19 Nc 2900/2013; lze proto hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 1. 8. 2014 do 9. 2. 2015.**
10. **sp. zn. 5 C 158/2013** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 8. 1. 2015). Jde o ztracený spis, kdy za průtahy s nezahájením jeho rekonstrukce byla kárně obviněná potrestána již předchozím kárným rozhodnutím. Z obsahu předloženého soudního spisu se podává, že usnesení o zahájení rekonstrukce spisu bylo kárně obviněnou vydáno až dne 22. 10. 2014; dle údajů ISAS byla rekonstrukce zahájena dne 12. 1. 2015. V posuzované věci je kárný senát nucen konstatovat, že spis evidentně nebyl předložen kompletní (chybí referáty k úkonům, které byly realizovány), ani v originále (např. usnesení o zahájení rekonstrukce spisu a referát z 8. 12. 2015 jsou pouze v neověřených kopiích); nelze tak s jistotou tvrdit, že usnesení o zahájení rekonstrukce spisu došlo kanceláři až dne 8. 1. 2015 (jak tvrdí kárná navrhovatelka) či 12. 1. 2015, jak se podává z údajů ISAS. I kárně obviněná v tomto směru namítá, že ze spisu není jednoznačně patrné, kdy byl spis předán soudní kanceláři. Kárný senát se s tímto názorem z výše uvedených důvodů ztotožnil a období vytykané nečinnosti proto zkrátil ke dni 22. 10. 2014, kdy bylo vydáno usnesení o zahájení rekonstrukce spisu. Pokud jde o důvody, v nichž jsou spatřovány průtahy v řízení a o způsob stanovení počátku postižitelné nečinnosti, i zde lze odkázat na to, co bylo již uvedeno u věci sp. zn. 19 Nc 2900/2013. V dané věci byly tedy **průtahy v řízení shledány v období od 1. 8. 2014 do 21. 10. 2014.**
11. **sp. zn. 5 C 420/98** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015). Jde o ztracený spis. Dle údajů ISAS byl spis od 24. 6. 2009 do 2. 2. 2015 veden na kárně obviněnou

s poznámkou „*rekonstrukce*“. Od 2. 2. 2015 do 12. 2. 2015 byl spis opět veden na kárně obviněnou s poznámkou „*desky předány k zahájení rekonstrukce*“. Z obsahu rekonstruovaného spisu dále vyplývá, že dne 10. 2. 2015 vydala kárně obviněná usnesení o zahájení rekonstrukce spisu. Za průtahy spočívající v nezahájení rekonstrukce spisu byla kárně obviněná potrestána již předcházejícím kárným rozhodnutím. Již v tomto rozhodnutí byly nicméně údaje ISAS označeny kárným senátem za neprůkazné s tím, že nelze jednoznačně určit, kdo byl v tehdy posuzovaném období (ohrazeném datem 31. 7. 2014) za vznik průtahů zodpovědný. Kárný senát má nicméně v nyní posuzovaném případě za to, že kárně obviněná si musela být nejpozději dne 19. 12. 2014, kdy ji bylo doručeno předcházející kárné rozhodnutí, vědoma faktu, že jde o ztracený spis, který je veden na ni, přičemž je povinna zahájit jeho rekonstrukci. Vzhledem k tomu, že jde o věc, která v posuzovaném období vykazovala stáří zhruba 16 let, měla kárně obviněná přistoupit k rekonstrukci spisu s maximálním urychlením; z tohoto důvodu proto kárný senát zkrátil obvyklou referenční lhůtu k provedení jednoduchých úkonů na jeden měsíc s tím, že se odvíjí od již zmiňovaného data 19. 12. 2014. Argumentaci kárně obviněné, namítající, že v posuzovaném období činila úkony k dohledání spisu, kárný senát odmítl ze stejných důvodů, jako ve výše zmiňovaných případech. Z uvedených důvodů lze tedy hovořit o **průtazích v řízení v období od 20. 1. 2015 do 9. 2. 2015**.

12. **sp. zn. 5 C 184/92** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 15. 1. 2015). Jde o ztracený spis, kdy za průtahy spočívající v nezahájení jeho rekonstrukce byla kárně obviněná již předchozím kárným rozhodnutím potrestána. Z obsahu rekonstruovaného spisu vyplývá, že usnesením ze dne 15. 1. 2015 kárně obviněná zahájila jeho rekonstrukci. Skutkově jde o věc prakticky identickou jako ve věci sp. zn. 19 Nc 2900/2013, což platí i pro obhajobu kárně obviněné. Při hodnocení věci vycházel kárný senát ze závěrů vyslovených již v předcházejících věcech, kdy se jednalo o pozdní zahájení rekonstrukce spisu; o **průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 1. 8. 2014 do 14. 1. 2015**.
13. **sp. zn. 5 C 313/99** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 21. 5. 2015). Z obsahu předloženého spisu kárný senát zjistil, že ve věci byl dne 8. 2. 2006 vyhlášen rozsudek, poté došlo ke ztrátě spisu; nalezen byl v roce 2011. Rekonstrukce spisu prováděna nebyla. Již předcházejícím kárným rozhodnutím byla kárně obviněná potrestána za to, že vyhlášený rozsudek ze dne 8. 2. 2006 písemně nevyhotovila a nerozeslala účastníkům řízení. Z obsahu spisu ani údajů ISAS nelze zjistit pohyb, respektive umístění spisu v období od konce doby předcházející nečinnosti postižené předcházejícím kárným rozhodnutím (31. 7. 2014) do 16. 12. 2014. U období 19. 1. 2011 až 16. 12. 2014 je v systému ISAS uvedena poznámka „*původní spis u 14 C 13/2001 (rekonstrukce spisu se hledá)*“ s tím, že spis sp. zn. 5 C 313/99 by se měl nacházet u zmiňovaného spisu. Z obsahu nyní posuzovaného soudního spisu kárný senát dále zjistil, že kárně obviněná dala dne 27. 5. 2014 kanceláři pokyn k rozeslání písemného vyhotovení rozsudku ze dne 8. 2. 2006. S ohledem na již konstatované nejasnosti týkající se umístění a pohybu spisu v období od 31. 7. 2014 do 16. 12. 2014, vycházel kárný senát z toho, že za bezpečně prokázaný lze považovat až fakt, že spis měla kárně obviněná k dispozici nejpozději dne 16. 12. 2014. Nejpozději od tohoto data tedy (s přihlédnutím ke zcela specifické skutkové situaci této věci) počala běžet

zákonem stanovená lhůta (§ 158 odst. 4 o. s. ř.) 30 dnů na vyhotovení a doručení rozsudku. Vzhledem k tomu, že pokyn k rozeslání rozsudku byl kárně obviněnou učiněn až dne 27. 5. 2014, lze hovořit o **průtazích v řízení od 17. 1. 2015 do 21. 5. 2015** (konec vytykávané nečinnosti odpovídá formulaci kárného návrhu).

14. **sp. zn. 5 C 57/2008** (nečinnost vytykána od 8. 12. 2014 do 6. 5. 2015). Z obsahu předloženého spisu bylo kárným senátem zjištěno, že dne 15. 9. 2014 byl ve věci vydán rozsudek, který nabyl dne 11. 11. 2014 právní moci. Dne 3. 12. 2014 dala kárně obviněná pokyn kanceláři k zaslání stejnopisu rozsudku (opatřeného doložkou právní moci) příslušnému katastrálnímu úřadu, poté byl spis (dne 12. 12. 2014) zapůjčen jinému soudu. Po urgencích byl stejnopis rozsudku s doložkou právní moci zaslán katastrálnímu úřadu dne 6. 5. 2015. V posuzované věci vycházel kárný senát z faktu, že řízení ve věci bylo pravomocně skončeno ke dni 11. 11. 2014 a je proto vyloučeno, aby v následujícím období mohlo dojít k jakýmkoliv průtahům v řízení. Navíc obrana kárně obviněné, poukazující na fakt, že pokyn k zaslání rozsudku katastrálnímu úřadu dala již dne 3. 2. 2014, potvrzuje obsah soudního spisu a z její strany tedy nelze hovořit ani o zanedbání povinnosti soudce v rámci tzv. „porozsudkové agendy“. Z uvedených důvodů lze tedy uzavřít, že **v dané věci průtahy v řízení nenastaly**.
15. **sp. zn. 5 C 122/2014** (nečinnost vytykána od 7. 8. 2014 do 4. 2. 2015). Z údajů systému ISAS vyplývá, že ve věci byl dne 13. 1. 2014 podán návrh na vydání elektronického platebního rozkazu. Dne 1. 8. 2014 bylo zjištěno, že insolvenční soud zjistil úpadek žalované a schválil její oddlužení. Spis byl dne 7. 8. 2014 (dle údajů ISAS) převeden na kárně obviněnou. Dne 5. 2. 2015 dala kárně obviněná pokyn k vyrozumění účastníků řízení o účincích rozhodnutí insolvenčního soudu ve smyslu ustanovení § 263 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon. Kárně obviněná ve své obhajobě odmítla názor, že by její nečinnost v období od 7. 8. 2014 do 5. 2. 2015 mohla zakládat průtahy v řízení, přičemž poukázala na fakt, že řízení bylo v této věci ze zákona přerušeno a insolvenční zákon neukládá soudci povinnost vyrozumět o této skutečnosti účastníky řízení neprodleně. Kárný senát tento názor plně sdílí; z tohoto důvodu proto dospěl k závěru, že **v posuzované věci k průtahům v řízení nedošlo**.
16. **sp. zn. 5 C 94/2014** (nečinnost vytykána od 16. 9. 2014 do 20. 2. 2015). Žaloba napadla u obvodního soudu dne 18. 6. 2014, dle údajů ISAS byla kárně obviněné přidělena dne 15. 7. 2014. Dne 29. 7. 2014 dala kárně obviněná pokyn kanceláři k zaslání usnesení s výzvou dle ustanovení § 153a odst. 1 o. s. ř. žalovanému. Dle údajů ISAS byl spis 12. 9. 2014 předložen kárně obviněné s vyjádřením žalovaného. Následoval pokyn kárně obviněné ze dne 20. 2. 2015, kterým stanovila termín ústního jednání na 6. 5. 2015. Z uvedených skutečností je zřejmé, že kárně obviněná činila přípravné úkony v rámci přiměřených lhůt, přičemž spis lze považovat za připravený k meritornímu projednávání počínaje dnem 12. 9. 2014 (soudní poplatek nebyl vybírán, neboť žalobce byl od jeho placení osvobozen). Za této situace dobu zhruba pěti měsíců, která následovala do doby nařízení prvního jednání ve věci, nelze považovat za nepřiměřenou, a to i s ohledem na množství v té době neskončených věcí v senátě kárně obviněné a jejich stáří. Kárný senát proto naznal, že **průtahy v řízení v projednávané věci nenastaly**.

17. **sp. zn. 5 C 6/2013** (nečinnost vytykána od 1. 8. 2014 do 10. 2. 2015 a od 14. 2. 2015 do 24. 4. 2015). Z obsahu předloženého soudního spisu kárný senát zjistil, že kárně obviněná dala dne 29. 7. 2014 kanceláři pokyn k nařízení ústního jednání na 25. 8. 2014. Uvedeného dne jednání proběhlo a bylo odročeno na 17. 9. 2014. Na jednání dne 17. 9. 2014 věc nebyla skončena a bylo odročeno na 5. 11. 2014. V mezidobí (3. 11. 2014) došlo obvodnímu soudu částečné zpětvzetí žaloby. Jednání bylo proto přeloženo na 14. 1. 2015. Na tomto jednání kárně obviněná vyhlásila usnesení o částečném zastavení řízení; po provedeném dokazování bylo jednání odročeno na 18. 3. 2015. Z takto popsaného skutkového stavu věci je evidentní, že **v prvním období vytykané nečinnosti** kárně obviněná činila procesní úkony v přiměřených lhůtách a **k průtahům v řízení nedocházelo**. Pokud jde o druhé vytykané období, jeho počátek se odvíjí od uplynutí zákonné lhůty jednoho měsíce k vyhotovení a vypravení usnesení o částečném zastavení řízení, vyhlášeného na jednání dne 14. 1. 2015 (§ 158 odst. 4 o. s. ř., § 167 odst. 2 o. s. ř.). Kárný senát sdílí názor kárné navrhovatelky, že marným uplynutím zmiňované lhůty byly založeny průtahy v řízení. Nepřijal naopak obhajobu kárně obviněné, dle které pochybením soudní kanceláře bylo předmětné usnesení zapsáno do systému ISAS až dne 27. 4. 2015, přičemž ihned poté je písemně vyhotovila; dle jejího názoru není-li vydané rozhodnutí řádně zapsáno do systému ISAS, nemůže soudce provádět řádnou kontrolu (ne)vyhotovených rozhodnutí. Jakkoliv nelze popřít, že je povinností soudní kanceláře vyznačit vyhlášená rozhodnutí do systému ISAS (což umožňuje soudci provádět průběžnou kontrolu vyhotovování jím vyhlášených rozhodnutí), nezabývá se soudce nedodržením těchto administrativních povinností své odpovědnosti za vyhotovení a vypravení jím vyhlášených rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. V posuzované věci přitom nelze přehlédnout, že kárně obviněná dle údajů systému ISAS v posuzovaném období se spisem pracovala a po převážnou část této doby jej měla k dispozici. Z uvedených důvodů proto kárný senát dospěl k závěru, že **ve druhém posuzovaném období, tedy od 14. 2. 2015 do 23. 4. 2015 došlo k průtahům v řízení**. Pro úplnost je třeba poznamenat, že v odůvodnění kárného návrhu byla zmiňována též třetí nečinnost, a to v období od 24. 1. 2013 do 1. 8. 2013; jelikož však toto období nebylo zahrnuto do petitu návrhu, kárný senát se jím nezabýval.
18. **sp. zn. 5 C 76/2011** (nečinnost vytykána v době od 28. 6. 2012 do 12. 12. 2012 a od 28. 6. 2012 do 12. 11. 2013). Vzhledem k tomu, že obě vytykaná období plně spadají do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **kárný senát se existencí těchto průtahů z důvodů překážky *ne bis in idem* nemohl zabývat**.
19. **sp. zn. 5 C 64/2013** (nečinnost vytykána od 8. 10. 2013 do 6. 5. 2014 a od 5. 8. 2014 do 5. 2. 2015). Kárný senát z obsahu předloženého soudního spisu zjistil, že spis byl kárně obviněné předložen dne 12. 4. 2013 poté, co byl na základě podaného odporu zrušen již dříve vydaný elektronický platební rozkaz. Dne 7. 10. 2013 proběhlo ve věci jednání, které kárně obviněná odročila na neurčito za účelem vypracování znaleckého posudku; usnesením ze dne 6. 5. 2014 ustanovila znalce a uložila žalované zaplatit zálohu na znalecký posudek. Dle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněné dne 6. 8. 2014, spolu s doklady předloženými účastníky řízení pro potřeby vypracování

znaleckého posudku. Následuje pokyn kárně obviněné ze dne 5. 2. 2015 k zaslání spisu znalci. Pokud jde o první vytýkané období, to plně spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím. **Existencí těchto průtahů se proto pro překážku *ne bis in idem* kárný senát nemohl zabývat.** Co se týče druhého období vytýkané nečinnosti, pokyn kárně obviněné k zaslání spisu znalci byl svou povahou úkonem jednoduchým; z tohoto důvodu proto měl být učiněn maximálně ve lhůtě třech měsíců poté, co byl kárně obviněné předložen spis se založenými podklady pro vypracování znaleckého posudku. Po připočtení referenční hodnoty třech měsíců tak lze hovořit o **existenci průtahů v řízení od 7. 11. 2014 do 4. 2. 2015.** Kárný senát přitom odmítl akceptovat obhajobu kárně obviněné, která poukazovala na to, že v posuzovaném období čerpala celkem tři týdny dovolené. Nejen že totiž nebyla schopna své tvrzení doložit, ale i pokud by kárný senát vycházel z jejích (ne zcela konkrétních) tvrzení u nařízeného jednání, nemohlo by být čerpání dovolené na přelomu roku 2014 a 2015 v rozsahu celkem tří týdnů (nikoli bez přerušení) důvodem, který by mohl zásadním způsobem negativně ovlivnit možnost kárně obviněné postupovat ve sledovaném období bez vzniku průtahů.

20. **sp. zn. 5 C 15/2014** (nečinnost vytýkána od 12. 11. 2014 do 2. 4. 2015). Z obsahu soudního spisu vyplývá, že ve věci byl dne 25. 6. 2014 vydán rozsudek. Dne 22. 8. 2014 byl rozsudek napaden odvoláním, ke kterému byla připojena žádost žalovaného o osvobození od soudních poplatků. V reakci na to zaslala kárně obviněná dne 8. 9. 2014 žalovanému vzor 60 v. k. ř., který byl (dle údajů ISAS) vrácen obvodnímu soudu dne 2. 10. 2014 vyplněný. Následně se kárně obviněná obrátila na místně příslušný úřad práce s dotazem, zda žalovaný prochází jeho evidencí jako uchazeč o práci (20. 10. 2014). Dle údajů ISAS byla odpověď úřadu práce předložena (spolu se spisem) kárně obviněné dne 12. 11. 2014; usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků vydala kárně obviněná dne 2. 4. 2015. Vzhledem k tomu, že kárným návrhem je vytýkána nečinnost v období od 12. 11. 2014, je zřejmé, že jde o posouzení včasnosti následujícího úkonu – usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků. Rozhodnutí ve věcech soudních poplatků lze zásadně považovat za úkon jednoduché povahy, a to zejména za situace, kdy má soudce již k dispozici všechny skutkové podklady, na základě kterých má podanou žádost posoudit. Tak tomu bylo i v nyní posuzované věci. Kárný senát přitom naznal, že s ohledem na konkrétní okolnosti tohoto případu není důvod přiznávat kárně obviněné k provedení takového úkonu celou referenční hodnotu třech měsíců, ale toliko jeden měsíc. Nelze totiž přehlédnout, že předmětná žádost byla podána již v srpnu roku 2014, a to současně s odvoláním, které (z důvodu nerozhodnutí ve věci poplatku za odvolání) nemohlo být předloženo odvolacímu soudu. Za této situace, a s přihlédnutím k faktu, že doba zjišťování podkladů pro rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků trvala více jak dva a půl měsíce, měla kárně obviněná přistoupit k rozhodnutí o této žádosti s maximálním urychlením. Po přičtení referenční hodnoty jednoho měsíce tedy dospěl kárný senát k závěru, že v dané věci **lze hovořit o průtazích v řízení v období od 13. 12. 2014 do 1. 4. 2015.**

21. **sp. zn. 5 C 178/2013** (nečinnost vytykána od 16. 12. 2013 do 15. 4. 2015). Vzhledem k tomu, že vytykané období nečinnosti plně spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného druhu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **existencí těchto průtahů se kárný senát nemohl zabývat pro překážku *ne bis in idem*.**
22. **sp. zn. 5 C 75/2013** (nečinnost vytykána od 5. 9. 2013 do 6. 5. 2014 a od 2. 7. 2014 do 5. 2. 2015). Dle údajů ISAS byl spis po nápadu věci předložen kárně obviněné dne 5. 9. 2013. Dne 6. 5. 2014 dala kárně obviněná pokyn k nařízení ústního jednání na 2. 7. 2014. Nařízené jednání bylo na žádost právní zástupkyně žalované zrušeno. Následně podal žalobce návrh na připuštění změny v osobě žalovaného; spis byl (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněné dle 27. 8. 2014. Dne 5. 2. 2015 vydala kárně obviněná usnesení o připuštění záměny žalovaného. Co se týče období první vytykané nečinnosti, ta plně spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předchozím kárným rozhodnutím. **Existencí těchto průtahů se proto kárný senát pro překážku *ne bis in idem* nemohl zabývat.** Pokud jde o druhé vytykané období nečinnosti, od 2. 7. 2014 do 27. 8. 2014 k průtahům nedocházelo. V období od 27. 8. 2014 měla kárně obviněná v přiměřené době rozhodnout o žádosti o připuštění záměny žalovaného. Vzhledem k tomu, že ze spisu neplyne, že by kárně obviněná v této souvislosti cokoli ověřovala či zjišťovala, lze přijmout závěr, že rozhodnutí o tomto procesním návrhu lze v daném případě považovat za jednoduchý úkon, který měl být učiněn v rámci referenční hodnoty třech měsíců. Jelikož se tak nestalo, **lze v období od 28. 11. 2014 do 4. 2. 2015 hovořit o průtazích v řízení.**
23. **sp. zn. 5 C 63/2013** (nečinnost vytykána od 5. 9. 2013 do 6. 5. 2014). Jelikož vytykané období spadá plně do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného druhu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **nemohl se kárný senát existencí těchto průtahů pro překážku *ne bis in idem* zabývat.**
24. **sp. zn. 5 C 151/97** (nečinnost vytykána od 23. 5. 2014 do 7. 5. 2015). Z údajů ISAS vyplývá, že spis byl na kárně obviněnou převeden dne 14. 5. 2001. Z obsahu předloženého spisu kárný senát zjistil, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28. 6. 2002, č. j. 5 C 151/97 – 181, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2003, č. j. 25 Co 68/2003 - 205 byla věc, s výjimkou rozhodnutí o nákladech řízení státu, pravomocně skončena. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 20. 8. 2003, č. j. 5 C 151/97 – 210 bylo rozhodnuto i o náhradě nákladů řízení státu. Vzhledem k tomu, že věc byla v meritu pravomocně skončena ke dni 20. 6. 2003, a pokud jde o náklady řízení státu ke dni 30. 1. 2004, je zcela zřejmé, že rekonstrukce spisu, zahájená usnesením kárně obviněné ze dne 11. 12. 2013, respektive následující postup při provádění rekonstrukce, nemohl mít na délku soudního řízení žádný vliv, neboť zde již žádné řízení neprobíhalo. Z uvedeného důvodu tedy **nelze ve vytykaném období o existenci průtahu v řízení hovořit.**

25. **sp. zn. 5 C 51/2014** (nečinnost vytykána od 9. 6. 2014 do 20. 10. 2014). Dle údajů ISAS byl spis kárně obviněné přidělen dne 7. 4. 2014. Dne 6. 5. 2014 dala kárně obviněná kanceláři pokyn k zaslání usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku. Spis byl (dle údajů ISAS) předložen se zaplaceným soudním poplatkem kárně obviněné dne 9. 6. 2014. Dne 20. 10. 2014 zaslala kárně obviněná žalobu žalovanému a dotázala se obou stran, zda souhlasí s postupem ve smyslu ustanovení § 115a o. s. ř. Z výše popsaného skutkového stavu je zřejmé, že kárně obviněná učinila ve vytykaném období jediný úkon, a to zaslání žaloby žalovanému, spolu se zasláním výzvy dle § 115a o. s. ř. účastníkům. Vzhledem k tomu, že tento úkon lze kvalifikovat jako jednoduchý (směřující k přípravě věci na její meritorní projednání), měl být učiněn nejpozději v rámci referenční hodnoty třech měsíců. Jelikož se tak nestalo, **lze hovořit o průtazích v řízení od 10. 9. 2014 do 19. 10. 2014.**
26. **sp. zn. 5 C 55/2012** (nečinnost vytykána od 12. 1. 2013 do 28. 8. 2013 a od 7. 1. 2013 do 30. 4. 2015). Pokud jde o první vytykané období, to beze zbytku spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla předchozím kárným rozhodnutím kárně obviněná uznána vinou. **Existencí těchto průtahů se proto kárný senát pro překážku *ne bis in idem* nemohl zabývat.** Co se týče druhého vytykaného období, kárný senát z předloženého soudního spisu zjistil, že žalobkyně dne 12. 12. 2012 zaplatila k výzvě soudu soudní poplatek za řízení. Dle údajů ISAS byl kárně obviněné dne 12. 1. 2013 předložen spis s žádostí žalobkyně o osvobození od (již zaplaceného) soudního poplatku. Kárně obviněná o této žádosti nerozhodla a dne 28. 8. 2013 dala kanceláři pokyn k zaslání žaloby žalovanému s žádostí o vyjádření jeho procesního stanoviska. Následovaly další procesní úkony (včetně přípravného jednání i samotného jednání), dne 26. 11. 2014 vyhlásila kárně obviněná ve věci rozsudek. Tento rozsudek napadla žalobkyně odvoláním; následně podala žádost o osvobození od soudních poplatků za odvolací řízení. O tomto návrhu kárně obviněná rozhodla dne 30. 4. 2015. Z uvedených skutečností je patrné, že do 30. 4. 2015 (konec vytykaného období nečinnosti) kárně obviněná nerozhodla o žádosti žalobkyně o osvobození od soudního poplatku (za žalobu) ze dne 7. 1. 2013. Soudní poplatek byl nicméně žalobkyní zaplacen a nic tedy nebránilo tomu, aby mohlo být v soudním řízení pokračováno. Lze tedy přitakat obraně kárně obviněné, která poukazuje na fakt, že svou nečinností ve věci zmiňovaného procesního návrhu žádné průtahy v řízení (v meritu věci) nezaložila. Jakkoliv tedy vytykané opomenutí kárně obviněné může představovat zaviněné porušení povinnosti soudce, **nelze je kvalifikovat jako vyvolání průtahů v řízení.**
27. **sp. zn. 5 C 42/2012** (nečinnost vytykána od 26. 9. 2013 do 31. 3. 2015). Vzhledem k tomu, že kárnému senátu byla předložena pouze fotokopie spisu, která evidentně není úplná, přičemž obsah spisu nelze ani ztotožnit s přiloženými údaji systému ISAS, **není možné se k existenci tvrzených průtahů v řízení vyjádřit a nelze je tak mít za prokázané.**
28. **sp. zn. 5 C 41/2012** (nečinnost vytykána od 26. 9. 2013 do 31. 3. 2015). Jak vyplývá z údajů ISAS, žaloba ve věci byla podána dne 13. 4. 2006. Dne 6. 4. 2011 kárně obviněná usnesením vyloučila část žaloby k samostatnému projednání. Odvolání proti

tomuto usnesení odmítl Městský soud v Praze usnesením ze dne 1. 11. 2011. Následně (12. 6. 2012) kárně obviněná usnesením přerušila řízení s tím, že zmiňované usnesení Městského soudu v Praze bylo napadeno ústavní stížností. Na základě podaného odvolání městský soud dne 22. 7. 2013 změnil usnesení o přerušení řízení tak, že řízení se nepřerušuje. Dle údajů ISAS byl spis kárně obviněné předložen dne 26. 9. 2013. V období od 28. 4. 2014 do 25. 3. 2015 byl (dle údajů ISAS) spis na lhůtě, připojený ke spisu sp. zn. 5 C 102/2006. Dne 31. 3. 2015 kárně obviněná rozhodla o postoupení věci místně příslušnému soudu. Předně je nutno uvést, že s ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí se kárný senát nemohl zabývat nečinností žalobkyně v období do 31. 7. 2014. Pokud jde o období od 1. 8. 2014 do 25. 3. 2015, spis byl připojen k (původnímu) spisu sp. zn. 5 C 102/2006. Vzhledem k tomu, že proti rozhodnutí vydanému v posledně zmiňované věci byla podána žaloba na zmatečnost, lze akceptovat vysvětlení kárně obviněné, že bylo nutno vyčkat výsledků řízení o žalobě pro zmatečnost, neboť bylo-li by této žalobě vyhověno, zpochybnilo by to zamýšlený procesní postup i v nyní posuzované věci (vyloučené z věci sp. zn. 5 C 102/2006), a to s neřešitelnými procesními důsledky. Pokud tedy kárně obviněná po šesti dnech poté, kdy zjistila výsledek řízení o žalobě na zmatečnost ve věci sp. zn. 5 C 102/2006, rozhodla o postoupení věci jinému soudu z důvodu místní nepříslušnosti, lze její procesní postup označit za správný a **k průtahům v řízení v dané věci nedošlo.**

29. **sp. zn. 5 C 104/2014** (nečinnost vytýkána od 5. 11. 2014 do 17. 3. 2015). Dle údajů ISAS byl spis přidělen kárně obviněné dne 15. 7. 2014. Dne 30. 7. 2014 dala kárně obviněná pokyn k zaslání žaloby žalovanému, spolu s unesením dle ustanovení § 153a odst. 1 o. s. ř. Dne 20. 10. 2014 požádala kárně obviněná o připojení trestního spisu, týkajícího se trestného činu, z něhož se odvíjel nárok na náhradu škody uplatněný v tomto řízení. Dle údajů ISAS byl trestní spis připojen dne 5. 11. 2014; následuje úkon kárně obviněné ze dne 17. 3. 2015, kterým stanovila termín ústního jednání na 27. 4. 2015. Z podaného přehledu je zřejmé, že předmětný spis byl kárně obviněnou připraven k meritornímu projednávání ke dni 5. 11. 2014. Vytýkanou nečinnost v rozsahu zhruba čtyř a půl měsíců pak nelze považovat za průtahy v řízení, neboť v době nařízení ústního jednání se jednalo o zhruba osm měsíců starou věc, čekající v pořadí věcí na nařízení jednání. **O průtahy v řízení se v daném případě tedy nejedná.**

30. **sp. zn. 5 EXE 1/2014** (nečinnost vytýkána od 23. 9. 2014 do 25. 3. 2015). Dle údajů ISAS byl spis kárně obviněné přidělen dne 23. 9. 2014. V předloženém soudním spisu se dále nachází nedatovaný pokyn kárně obviněné kanceláři (zřejmě ze dne 17. 3. 2014) k předvolání stran k přípravnému roku. Dle údajů ISAS byl tento pokyn kanceláři předán dne 25. 3. 2014. Vzhledem k tomu, že ve věci nebylo třeba realizovat jednoduché přípravné úkony, věc byla fakticky připravena k věcnému vyřízení již po jejím přidělení kárně obviněné. Nařízení přípravného roku považuje kárný senát již za úkon bezprostředně směřující k meritornímu projednání a vyřízení věci. Z tohoto pohledu nelze považovat dobu necelých šesti měsíců od nápadu věci do nařízení přípravného úkonu za dobu zjevně nepřiměřenou a **uvedená doba nečinnosti nedosahuje intenzity průtahů v řízení.**

31. **sp. zn. 5 C 76/2014** (nečinnost vytykána od 17. 6. 2014 do 20. 10. 2014 a od 11. 2. 2015 do 29. 4. 2015). Dle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněné s potvrzením o zaplacení soudního poplatku. Následoval úkon kárně obviněné ze dne 20. 10. 2014, a to pokyn k zaslání žaloby žalovanému a dotaz na strany, zda souhlasí s postupem ve smyslu ustanovení § 115a o. s. ř. Dne 12. 1. 2015 kárně obviněná ve věci rozhodla; dne 29. 4. 2015 vyhotovila usnesení ze dne 12. 1. 2015 a dala kanceláři pokyn k jeho vypravení. Pokud jde o vytykané období první nečinnosti, kárný senát nemá pochyb, že úkon ze dne 20. 10. 2014 byl úkonem jednoduchým a měl být proto učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců. Jelikož se tak nestalo, **lze hovořit o průtazích v řízení od 18. 9. 2014 do 19. 10. 2014**. I v hodnocení druhého období nečinnosti se kárný senát ztotožňuje s názorem kárné navrhovatelky. Zákonná lhůta pro vypracování písemného vyhotovení usnesení a jeho zaslání účastníkům řízení vyplývající z ustanovení § 158 odst. 4 o. s. ř. marně uplynula dne 11. 2. 2015; **v období od 12. 1. 2015 do 28. 4. 2015 tedy lze hovořit o existenci dalších průtahů v řízení**. Ani v tomto případě kárný senát nepřijal obhajobu kárně obviněné poukazující na čerpání dovolené v druhém posuzovaném období; lze přitom odkázat na to, co bylo již uvedeno k věci sp. zn. 5 C 64/2013.
32. **sp. zn. 5 C 155/2014** (nečinnost vytykána od 8. 9. 2014 do 6. 2. 2015). Dle údajů ISAS spis předán kárně obviněné dne 3. 9. 2014. První přípravný úkon učinila kárně obviněná dne 5. 9. 2014, dalším úkonem je až usnesení o ustanovení tlumočníka ze dne 6. 2. 2015. Vzhledem k tomu, že zmiňované usnesení lze považovat za jednoduchý (přípravný) úkon, jehož potřebnost musela být kárně obviněné známa již v době přidělení spisu, dobu přesahující referenční hodnotu třech měsíců od předchozího jednoduchého úkonu lze již považovat za průtahy v řízení. Lze tedy konstatovat, že v dané věci **došlo k průtahům v řízení v období od 6. 12. 2014 do 5. 2. 2015**. Pokud jde o obhajobu kárně obviněné, poukazující na čerpání tří týdnů dovolené v posuzovaném období, tu kárný senát neakceptoval, a to ze stejných důvodů jako ve věci sp. zn. 5 C 64/2013.
33. **sp. zn. 5 C 141/2014** (nečinnost vytykána od 3. 9. 2014 do 5. 2. 2015). Dle údajů ISAS spis přidělen kárně obviněné dne 3. 9. 2014 (šlo o návrh na rozvod manželství s cizím prvkem). Spis bez úkonu až do 5. 2. 2015, kdy kárně obviněná učinila dotaz na právního zástupce žalobce stran sdělení, jakého státního občanství jsou oba účastníci a zda budou u nařízeného jednání požadovat tlumočníka. Dle názoru kárného senátu lze úkon ze dne 5. 2. 2015 považovat za úkon přípravný (tedy jednoduchý), neboť směřoval pouze k ověření podmínek řízení. Z tohoto důvodu měl být tedy učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců. Z tohoto důvodu proto nebyla přijata obhajoba kárně obviněné, poukazující na fakt, že šlo o jednu z prvních přidělených věcí s cizím prvkem, což pro ni představovalo potřebu věc podrobně nastudovat. Z uvedených důvodů tedy kárný senát dospěl k závěru, že **lze hovořit o průtazích v řízení v období od 4. 12. 2014 do 4. 2. 2015**.
34. **sp. zn. 5 C 133/2014** (nečinnost vytykána od 24. 9. 2014 do 22. 1. 2015). Z obsahu předloženého soudního spisu kárný senát zjistil, že původně šlo o návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, který byl na kárně obviněnou převeden (dle údajů ISAS) dne 15. 8. 2014. Dne 22. 8. 2014 kárně obviněná zaslala žalovanému na vědomí

žalobu a dále výzvu ve smyslu ustanovení § 153a odst. 1 o. s. ř. Spis byl (dle údajů ISAS) předložen zpět kárně obviněné dne 24. 9. 2014. Následoval úkon ze dne 22. 1. 2015 – výzva k zaplacení soudního poplatku. V dané věci není pochyb o tom, že výzva k zaplacení soudního poplatku je úkonem jednoduchým, který měl být učiněn v rámci referenční lhůty třech měsíců. Vzhledem k tomu, že vybrání nezaplaceného soudního poplatku je (po posouzení pravomoci a příslušnosti soudu k projednání věci) zásadně z povahy věci vždy prvním úkonem soudu ve věci (neboť až na výjimky v případě nesplnění poplatkové povinnosti soud bez dalšího řízení zastaví), shledává kárný senát postup kárně obviněné, která nejprve zaslala žalovanému žalobu s žádostí o vyjádření a teprve po několika měsících vyzvala žalobce k zaplacení soudního poplatku, za zjevně procesně neefektivní. Kárný senát nevidí rozumný důvod, proč nebyla výzva k zaplacení soudního poplatku již součástí prvního úkonu ze dne 22. 8. 2014; z tohoto důvodu proto není důvod přičítat k jeho provedení novou tříměsíční lhůtu ode dne vrácení spisu (od 24. 9. 2014), ale je na místě počítat počátek této lhůty již od data 22. 8. 2014. Z uvedených důvodů proto kárný senát naznal, že **v dané věci lze hovořit o průtazích v řízení od 23. 11. 2014 do 21. 1. 2015**. Pokud jde o obhajobu kárně obviněné, poukazující na čerpání tří týdnů dovolené v posuzovaném období, tu kárný senát neakceptoval, a to ze stejných důvodů jako ve věci sp. zn. 5 C 64/2013.

35. **sp. zn. 22 C 12/2010** (nečinnost vytýkána od 31. 7. 2014 do 6. 2. 2015). Dle údajů ISAS byl spis přidělen kárně obviněné dne 7. 4. 2014. Kárně obviněná dala dne 26. 5. 2014 pokyn kanceláři k připojení spisu Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 22 C 220/2010. Po nahlédnutí (viz úřední záznam) byl spis odpojen a (dle údajů ISAS) vrácen dne 3. 7. 2014. Následně byl posuzovaný spis (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněné dne 31. 7. 2014. Následuje její pokyn ze dne 16. 1. 2015 k opětovnému připojení spisu sp. zn. 22 C 220/2010; z tohoto spisu byly pořízeny kopie některých listů (týkající se zjišťovaného místa pobytu žalovaného) a spis byl opětovně odpojen. Dalším úkonem kárně obviněné je usnesení ze dne 6. 2. 2015, kterým bylo řízení ve věci přerušeno do doby rozhodnutí ve věci sp. zn. 22 C 220/2010. Vzhledem k tomu, že spis sp. zn. 22 C 220/2010 byl již kárně obviněnou v rámci přípravy nyní posuzované věci připojen dříve, je jeho opětovné připojení (jehož účelem bylo evidentně jen zjištění adresy, na kterou je možné žalovanému doručovat) jen jednoduchým úkonem, jehož provedení bylo vynuceno nesoustředěným procesním postupem kárně obviněné. Evidentně totiž nic nebránilo tomu, aby byly kopie potřebných listin připojeného spisu pořízeny již v rámci jeho prvního připojení; samotnou relevanci tohoto úkonu pro další průběh řízení nicméně kárný senát nezpochybňuje. S ohledem na konstatovaný neefektivní postup kárně obviněné a s přihlédnutím k faktu, že v posuzované době se jednalo o věc starší čtyř let, dospěl kárný senát k závěru, že není důvod přiznávat kárně obviněné k jeho provedení jakoukoli lhůtu nad rámec posledního (jednoduchého) úkonu ze dne 3. 7. 2014. S ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí je nicméně možné postihnout až nečinnost kárně obviněné po datu 31. 7. 2014; z tohoto důvodu lze uzavřít, že v posuzované věci **vznikly průtahy v řízení v období od 1. 8. 2014 do 16. 1. 2015**. Současně je třeba uvést, že kárný senát neakceptoval obhajobu kárně obviněné, dle které vytýkaná nečinnost nemohla vyvolat průtahy v řízení, neboť to bylo závislé na výsledku jiného (v té době dosud probíhajícího) řízení. Kárný senát má za to, že rozhodující význam má fakt, že v posuzovaném období nebylo řízení (z důvodů

uváděných kárně obviněnou) přerušeno a průtahy tak v něm, objektivně vzato, nastaly.

36. **sp. zn. 5 C 54/2011** (nečinnost vytýkána od 14. 8. 2012 do 19. 5. 2014). Jelikož vytýkané období nečinnosti plně spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **nemohl se kárný senát existencí těchto průtahů pro překážku *ne bis in idem* zabývat.**

37. **sp. zn. 5 C 112/2013** (nečinnost vytýkána od 18. 9. 2013 do 8. 4. 2014). Jelikož vytýkané období nečinnosti plně spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **nemohl se kárný senát existencí těchto průtahů pro překážku *ne bis in idem* zabývat.**

38. **sp. zn. 5 C 97/2013** (nečinnost vytýkána od 16. 12. 2013 do 29. 9. 2014 a od 16. 12. 2013 do 23. 6. 2015). Kárný senát z obsahu předloženého soudního spisu zjistil, že kárně obviněná vyhlásila ve věci dne 23. 10. 2013 rozsudek. Následně byl spis kárně obviněné (dle údajů ISAS) předložen dne 16. 12. 2013 s odvoláním žalovaného. V návaznosti na to vydala kárně obviněná dne 29. 9. 2014 usnesení, kterým vyzvala žalovaného k odstranění vad odvolání. Spis byl (dle údajů ISAS) předložen kárně obviněné dne 21. 10. 2014 s poznámkou, že žalovaný na výzvu k odstranění vad podání nereagoval. Dne 6. 2. 2015 dala kárně obviněná kanceláři pokyn k předložení věci odvolacímu soudu. Dle údajů ISAS byl spis kárně obviněné předložen zpět dne 16. 4. 2015, poté co odvolací soud vrátil věc bez věcného vyřízení. Kárně obviněná následně (7. 5. 2015) zaslala žalovanému zpětvzetí žaloby (doručené Obvodnímu soudu pro Prahu 10 dne 19. 2. 2015) s výzvou ke sdělení, zda souhlasí se zastavením řízení. Posledním úkonem kárně obviněné ve sledovaném období je usnesení ze dne 23. 6. 2015, kterým bylo odvolání pro opožděnost odmítnuto a vysloveno, že zpětvzetí žaloby ze dne 19. 12. 2015 je neúčinné. Pokud jde o období první vytýkané nečinnosti, kárný senát má za to, že výzva k odstranění vad podání (zde odvolání) je jednoduchým úkonem, na který lze aplikovat referenční lhůtu třech měsíců. Nečinnost kárně obviněné tak již od 17. 3. 2014 vykazuje znaky průtahů v řízení; s ohledem na účinky předcházejícího kárného rozhodnutí však nelze k období do 31. 7. 2014 z hlediska kárné odpovědnosti přihlížet. **O postižitelných průtazích v řízení tak lze hovořit v období od 1. 8. 2014 do 28. 9. 2014.** Co se týče druhého vytýkaného období, lze přisvědčit tvrzení kárné navrhovatelky, dle kterého kárně obviněná pochybila tím, že nereflektovala opožděnost podaného odvolání a tuto skutečnost v přiměřené době nepromítla do odmítavého rozhodnutí. Dle názoru kárného senátu se však nejpozději do 16. 4. 2015 (kdy byl kárně obviněné předložen spis se stanoviskem odvolacího soudu) nejednalo o nečinnost kárně obviněné, neboť z ničeho nevyplývá, že by si opožděnosti podaného odvolání byla vědoma a vědomě na tuto skutečnost nereagovala; z obsahu spisu je naopak zřejmé, že činila úkony proto, aby o podaném odvolání mohl odvolací soud rozhodnout. V této době se tedy jednalo o chybný procesní postup, který však nelze zaměňovat se zaviněným vznikem průtahů v řízení ve smyslu petitu kárného návrhu. O průtazích, spočívajících v nerozhodnutí o opožděně podaném odvolání, tak lze hovořit až v období po datu 16. 4. 2015. Kárný

senát se přitom ztotožňuje s názorem kárné navrhovatelky, že následující úkon ze dne 7. 5. 2015 (viz výše) byl z procesního hlediska zjevně nesprávný, neboť bylo-li již o žalobě pravomocně rozhodnuto (což se zcela jasně podávalo ze stanoviska odvolacího soudu) nebylo již možné vzít žalobu zpět; za této situace neexistoval rozumný důvod tázat se na procesní stanovisko žalovaného k tomuto návrhu. Úkon kárně obviněné ze dne 7. 5. 2015 tak reálně nemohl směřovat k definitivnímu vyřízení věci a nelze tedy k němu z pohledu posuzování (ne)činnosti kárně obviněné přihlížet. Obhajoba kárně obviněné, namítající, že kárná navrhovatelka (potažmo kárný senát) není oprávněna přehodnocovat její procesní postup, je liché, neboť představuje-li procesní postup soudce zjevný exces, který je ve zjevném rozporu s požadavkem zákona na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci (viz § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.), není důvod přiznávat takovému úkonu z hlediska posuzování (ne)činnosti soudce jakoukoliv relevanci (viz například rozhodnutí kárného senátu ze dne 22. 6. 2011, č. j. 11 Kss 11/2009 - 224). Lze tedy uzavřít, že nejpozději dne 7. 5. 2015, kdy kárně obviněná prokazatelně se spisem pracovala, měla (v intencích jasně vysloveného názoru odvolacího soudu) postupovat jediným myslitelným procesním způsobem, a to tak, jak to učinila dne 23. 6. 2015. Pokud se tak nestalo, **lze hovořit o dalších průtazích v řízení, a to v období od 7. 5. 2015 do 22. 6. 2015.**

39. **sp. zn. 5 C 71/2012** (nečinnost vytýkána od 3. 9. 2013 do 6. 5. 2014). Jelikož období vytýkané nečinnosti zcela spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzované věci), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **existencí těchto průtahů se pro překážku *ne bis in idem* kárný senát nemohl zabývat.**
40. **sp. zn. 5 C 42/2014** (nečinnost vytýkána od 7. 4. 2014 do 5. 1. 2015). Dle údajů ISAS byl spis přidělen kárně obviněné dne 7. 4. 2014. Ještě téhož dne byla provedena lustrace žalované v centrální evidenci obyvatel se zjištěním, že žalovaná zemřela. Dne 6. 5. 2014 vydala kárně obviněná usnesení o zastavení řízení. Dne 19. 6. 2014 bylo obvodnímu soudu (dle údajů ISAS) doručeno odvolání žalobce proti tomuto usnesení; spis byl téhož dne předložen kárně obviněné. Dne 5. 1. 2015 kárně obviněná cestou autoremedury vydala usnesení, kterým bylo usnesení o zastavení řízení zrušeno. Kárný senát nesdílí názor kárné navrhovatelky, dle kterého vydání usnesení o zastavení řízení představuje „*nesmyslný procesní krok*“. Je totiž nutno odlišit chybné rozhodnutí (případně nesprávný procesní postup) soudce od úkonů zjevně iracionálních, vymykajících se excesivním způsobem racionálnímu vedení řízení, případně úkonů ryze účelových, učiněných pouze z důvodu vykázaní práce se spisem. Z tohoto důvodu proto kárný senát nevidí důvod, proč by k usnesení o zastavení řízení ze dne 6. 5. 2014 nemohlo být z pohledu posuzování (ne)činnosti kárně obviněné přihlédnuto. O nečinnosti kárně obviněné lze hovořit až po datu 19. 6. 2014, kdy si z obsahu podaného odvolání musela být svého chybného postupu vědoma. Z jejího postupu je zřejmé, že si byla této skutečnosti vědoma, neboť usnesením ze dne 5. 1. 2015 napadené usnesení autoremedurou odkládila. S ohledem na povahu posledně zmiňovaného usnesení má kárný senát za to, že jde o úkon spíše jednoduché povahy, jehož učinění nebylo podmíněno složitějšími právními úvahami. Za této situace lze na jeho vydání aplikovat referenční lhůtu třech měsíců. V posuzovaném případě lze tedy hovořit **o průtazích v řízení od 20. 9. 2014 do 4. 1. 2015.** Zbývá dodat, že ani v této

věci kárný senát nepřijal obhajobu kárně obviněné, poukazující na čerpání dovolené v druhém posuzovaném období; lze přitom odkázat na to, co bylo již uvedeno k věci sp. zn. 5 C 64/2013.

41. **sp. zn. 5 C 135/2014** (nečinnost vytykána od 25. 9. 2014 do 28. 1. 2015). Dle údajů ISAS byl spis na kárně obviněnou převeden dne 15. 8. 2014 (původně byl podán návrh na vydání elektronického platebního rozkazu). Pokynem ze dne 22. 8. 2014 bylo žalované zasláno usnesení ve smyslu § 153a odst. 1 o. s. ř. Dne 25. 9. 2014 (dle údajů ISAS) byla písemnost obsahující toto usnesení vrácena jako nedoručená. Následoval pokyn kárně obviněné k zaslání výzvy žalobci k zaplacení soudního poplatku ze dne 14. 1. 2015. Z hlediska posuzovaného období (od 25. 9. 2014) je nutné posoudit časovou přiměřenost pokynu kárně obviněné ze dne 14. 1. 2015. Zde kárný senát uvádí, že není zřejmé, proč kárně obviněná nezvolila standardní procesní postup, kterým je, že shledá-li soud existenci své pravomoci a příslušnosti věc projednat a rozhodnout, nejprve vybere soudní poplatek (není-li řádně zaplacen při podání návrhu), a teprve po jeho zaplacení ve věci dále koná. Právě takový postup odpovídá požadavku racionálního vedení řízení, neboť zásadně platí, že není-li soudní poplatek (ani přes případnou výzvu a poučení soudu) zaplacen, soud ve věci nekoná a řízení zastaví. Za této situace se tedy kárný senát přiklonil k názoru, že žalobce měl být k zaplacení soudního poplatku vyzván již ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy kárně obviněná spis převzala. **Lze tedy hovořit o průtazích v řízení od 16. 11. 2014 do 13. 1. 2015.** Zbývá dodat, že ani v této věci kárný senát nepřijal obhajobu kárně obviněné, poukazující na čerpání dovolené v druhém posuzovaném období; lze přitom odkázat na to, co bylo již uvedeno k věci sp. zn. 5 C 64/2013.
42. **sp. zn. 5 C 96/2012** (nečinnost vytykána od 22. 8. 2013 do 6. 5. 2014). Vzhledem k tomu, že vytykána nečinnost plně spadá do období předcházejících průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **nemohl se kárný senát pro překážku *ne bis in idem* existencí těchto průtahů zabývat.**
43. **sp. zn. 5 C 76/2013** (nečinnost vytykána od 2. 10. 2013 do 29. 9. 2014). Z obsahu předloženého soudního spisu kárný senát zjistil, že ve věci proběhlo dne 2. 10. 2013 první jednání, které bylo odročeno za účelem provedení blíže nespecifikovaných „procesních úkonů“. Následuje až úkon kárně obviněné ze dne 29. 9. 2014, kterým stanovila nový termín ústního jednání. Kárný senát konstatuje, že není především zřejmé, jaké „procesní úkony“ měly být důvodem pro odročení jednání ze dne 2. 10. 2013; žádné úkony (do doby nařízení nového jednání) ostatně provedeny nebyly. Lze tedy na tuto situaci aplikovat standardní referenční lhůtu třech měsíců, ve které měly být kárně obviněnou zamyšlené procesní úkony učiněny, či měl být stanoven nový termín jednání. Kárný senát přitom nepovažuje za hodnověrné tvrzení kárně obviněné, která svou nečinnost vysvětlovala tím, že měla za to, že z důvodu úpadku žalované bylo řízení *ex lege* přerušeno. Vzhledem k tomu, že počátek průtahů v řízení se i po připočtení referenční lhůty třech měsíců nachází před datem 31. 7. 2014, **lze za postižitelné průtahy v řízení považovat až období od 1. 8. 2014 do 28. 9. 2014,** neboť na předcházející období se vztahují účinky předcházejícího kárného rozhodnutí.

44. **sp. zn. 5 C 92/2011** (nečinnost vytykána od 6. 9. 2013 do 4. 2. 2015). Kárný senát z obsahu předloženého soudního spisu zjistil, že tato věc byla obvodnímu soudu pro Prahu 10 postoupena Okresním soudem Praha-východ, jako soudu místně příslušnému; dle údajů ISAS byl spis předložen kárně obviněné dne 6. 9. 2013. Věc zůstala bez úkonu až do 4. 2. 2015, kdy kárně obviněná (pro potřeby rozhodnutí o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků, podané již u Obvodního soudu Praha-východ) učinila dotazy na Městský úřad Čáslav (zda žalobce pobírá sociální dávky), ČSSZ (zda je žalobce poživitelem důchodových dávek) a Okresní soud Praha-východ (zda nebyl žalobce omezen na svéprávnosti). Z uvedeného je evidentní, že úkon ze dne 4. 2. 2015 lze považovat za úkon jednoduchý a nic tedy kárně obviněné nebránilo v tom, aby jej učinila bezodkladně poté, co ji byla věc přidělena; je přitom nutné přihlídnout i k celkovému stáří věci, která napadla u soudu již v roce 2006, a mělo proto v ní být postupováno s minimálními prodlevami. Po přičtení referenční hodnoty třech měsíců lze tedy o průtazích v tomto řízení hovořit od 7. 12. 2013 do 3. 2. 2015; s ohledem a účinky předcházejícího kárného rozhodnutí však lze kárně postihnout pouze **průtahy v řízení od 1. 8. 2014 do 3. 2. 2015**.
45. **sp. zn. 5 C 81/2013** (nečinnost vytykána od 19. 8. 2013 do 6. 5. 2014). Protože vytykána nečinnost plně spadá do období předchozích průtahů (tedy kárného provinění stejného typu, jako v nyní posuzovaném případě), za které již byla kárně obviněná uznána vinnou a potrestána předcházejícím kárným rozhodnutím, **existencí těchto průtahů se pro překážku *ne bis in idem* kárný senát nemohl zabývat**.

Z výše podaného přehledu jednotlivých soudních věcí je zřejmé, že v případech, kde se kárný senát mohl zabývat existencí tvrzených průtahů v řízení, dospěl k závěru, že průtahy nastaly celkem v 28 případech. S výjimkou věci uvedené pod bodem 38 kárného návrhu, kde kárný senát dovedl, že úkon kárně obviněné zjevně neodpovídal racionálnímu vedení řízení (a neovlivnil tak dobu vytykané nečinnosti), se ve všech případech jednalo o nečinnost absolutní, a to převážně při provádění jednoduchých úkonů.

Ve zbývajících věcech kárný senát naznal, že ve vytykaných obdobích průtahy nenastaly, případně že jejich existenci nebylo možné na základě předložených podkladů s jistotou prokázat (viz bod 27 kárného návrhu). Na rozdíl od dosavadní praxe nicméně JUDr. S. kárného obvinění v tomto rozsahu nezprostil, neboť se rozhodl následovat přístup dřívější kárné judikatury, dle které v těchto případech nemá zvláštní zprošťující výrok místa. S ohledem na výše konstatovanou povahu tohoto typu kárného provinění a specifickou povahu kárného řízení Nejvyšší soud (jako soud kárný) již v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006 uvedl, že *„pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností s tím důsledkem, že pokud se v kárném řízení neprokáže, že v určitém spise k zaviněným průtahům ze strany soudce došlo, takový spis se do výroku prostě nepojme (s patřičným vysvětlením v odůvodnění rozhodnutí). Při takto požímané definici skutkové podstaty kárného provinění pak není důvodu, aby soudce byl v takovém případě kárného obvinění zprošťován, resp. aby bylo kárné řízení ohledně takové věci (spisu) zastavováno.“* Tento přístup byl kárnými senáty v praxi dlouhodobě používán a kárný senát i v nyní posuzované věci považuje za rozumné postupovat stejným způsobem. Z tohoto důvodu proto ve shora konstatovaném rozsahu nevyhlásil též samotný

zprošťující výrok, jako tomu bylo například v předcházejícím kárném rozhodnutí ve věci JUDr. S.; na podstatě věci, tedy vymezení případů, kdy byly konstatovány průtahy v řízení, za něž je ukládáno kárné opatření, takový postup nemění ničeho.

Pokud jde o případy, kde kárný senát dovodil existenci průtahu v řízení, je nutno připomenout, že samotné zjištění existence průtahů ještě nepostačuje pro závěr o kárném provinění soudce. Je totiž nutno ještě uvážit, do jaké míry je tento stav přičitatelný právě zaviněnému porušení jeho soudcovských povinností. V této souvislosti se nabízí celá řada hodnotících kritérií. Ve většině případů lze za zásadní kritérium považovat *situaci v senátu* kárně obviněného. Pokud jde o nápad věcí a počet věcí nevyřízených v rozhodném období, zde kárný senát vycházel z údajů uvedených ve vyjádření soudcovské rady, z výsledku spisové prověrky, i evidenčních údajů předložených u ústního jednání kárně obviněnou, neboť žádná z procesních stran tyto údaje nikterak nezpochybnila. Napadlo-li v období od 1. 8. 2014 do 31. 12. 2014 do senátu kárně obviněné celkem 142 věcí agendy C a v období od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2015 164 věcí, jde o nápad zcela standardní ve srovnání s obvyklým množstvím věcí napadajících u jiných obvodních (okresních) soudů (jde o skutečnost známou kárnému senátu z jeho rozhodovací činnosti). Nelze jistě přehlédnout, že zhruba 50 % těchto věcí vykazovalo cizí prvek (což indikuje jejich větší složitost), na straně druhé je však nutno zohlednit fakt, že si kárně obviněná nenesla žádnou větší zátěž v podobě neskončených věcí z minulosti. Vliv agendy vyřizované v senátu 6 C (JUDr. G.) považuje kárný senát za spíše marginální. Taktéž počet nevyřízených věcí k datu 31. 5. 2015 (153) lze označit za spíše nižší, ve srovnání s obvyklým množstvím nedodělků soudců okresních soudů vykonávajících tuto agendu. V tomto kontextu je také nutno uvést, že výkony kárně obviněné byly v období od 1. 8. 2014 do 31. 12. 2014 podprůměrné, v roce 2015 pak celkově nadprůměrné. Kárný senát nepopírá, že agenda přidělovaná kárně obviněné – civilní spory s cizím prvkem je složitější a představuje pro soudce větší zátěž, oproti běžné civilní agendě. Na straně druhé je ale třeba poukázat na skutečnost, že JUDr. S. je zkušenou civilní soudkyní; bez významu rozhodně není ani fakt, že v nyní posuzovaných věcech byla tato agenda zastoupena pouze okrajově, přičemž (a to je podstatné) konstatované průtahy se netýkaly případů již meritorně projednávaných, ale byly konstatovány při provádění jednoduchých úkonů, v rámci přípravy spisu. Dle názoru kárného senátu tedy ani přidělení této (složitější) agendy nemohlo mít na plnění soudcovských povinností kárně obviněnou rozhodující vliv. Celkově lze konstatovat, že nic nenavádí k závěru, že by kárně obviněná byla v posuzovaném období vystavena enormně vysokému nápadu věcí; nebyla tedy přetěžována, což by jistě mohlo mít negativní vliv na kvalitu jí odváděné práce. Bez významu by jistě nebylo případné zjištění *nerovného zacházení* s kárně obviněným soudcem. Nic takového ovšem v dané věci zjištěno nebylo. Důvody, které vedly k provedení spisové prověrky senátu kárně obviněné, jakož i způsob výběru spisů, předestřené kárnou navrhovatelkou u ústního jednání, považuje kárný senát za zcela legitimní. Taktéž množství a strukturu nápadu v posuzovaném období (viz konstatovaný obsah rozvrhů práce) rozhodně nelze považovat za jakkoliv diskriminační. Dalším kritériem, kterým se kárný senát zabýval, je možnost soudce *využívat efektivně práci asistentů, respektive vyšších soudních úředníků či čekatelů*. Z provedeného dokazování vyplynulo, že tato personální podpora byla (nejen u kárně obviněné) v posuzovaném období prakticky nulová. Tuto situaci lze nepochybně hodnotit jako nestandardní; ve svém důsledku pak nepochybně zatěžuje soudce prováděním jednodušších úkonů, což ho logicky odvádí od hlavní náplně jeho práce, tedy rozhodování.

Jakkoliv tato situace měla nepochybně negativní vliv na práci kárně obviněné, kárný senát zastává názor, že sama o sobě nemohla její práci negativně ovlivňovat do té míry, aby jí to zbavilo odpovědnosti za vznik konstatovaných průtahů v řízení. Co se týče *technického a materiálního zabezpečení*, nezbytného pro výkon soudcovské činnosti (například možnost využívání jednacích síní, úroveň počítačového vybavení apod.), v tomto ohledu nebyly jakékoliv deficity provedeným dokazováním zjištěny. S výše uvedenými kritérii úzce souvisí též *kvalita práce soudní kanceláře*. Existenci jistých nedostatků v práci soudní kanceláře nepopřela ani kárná navrhovatelka a jejich existenci lze tedy připustit. I za situace, kdy by kárný senát zcela akceptoval tvrzení uváděná kárně obviněnou u ústního jednání (ta nicméně na podporu svých tvrzení nenavrhl provedení jakýchkoliv důkazů), nelze je vyhodnotit tak, že by mohly mít na práci kárně obviněné zásadní vliv. Pokud jde o *osobní situaci* kárně obviněné v posuzovaném období, kárný senát nemá důvod jakkoliv zpochybňovat, že byla vystavena vysoké osobní zátěži. Lze jistě přijmout tvrzení, že průběh a výsledek předcházejícího kárného řízení měly na psychické rozpoložení kárně obviněné negativní vliv, což se logicky mohlo negativně projevit i ve výsledcích její práce. Taktéž závažné onemocnění jejího otce a průběh jeho choroby psychickou zátěží kárně obviněné nepochybně multiplikovalo. I v tomto případě ovšem kárný senát zastává názor, že tyto skutečnosti samy o sobě nemohou pro exkulpací kárně obviněné postačovat.

Dle názoru kárného senátu mají zjištěné nedostatky v práci kárně obviněné svůj původ především v *nesprávné organizaci práce v jí svěřeném senátu*. Povaha zjištěných nedostatků a množství spisů, v nichž se objevují, implikují závěr, že kárně obviněná nepracuje se všemi spisy systematicky. Za zcela nestandardní lze pak považovat jí prezentovaný způsob zahájení rekonstrukce ztracených spisů; ten se již *prima vista* zcela vymyká standardním procesním postupům a zcela evidentně nemohl vést k zamýšlenému cíli. Kárný senát má též za to, že kárně obviněná nemá dostatečný přehled o stavu svěřené agendy, o čemž svědčí nejen výše popsaná situace týkající se ztracených spisů (respektive jejich rekonstrukce), ale též fakt, že v několika případech zcela opomněla na písemné vyhotovení jí vyhlášených rozhodnutí; její tvrzení, že při značném množství věcí v běhu není možné bez řádné evidence vyhlášených rozhodnutí v systému ISAS tyto případy podchytit, považuje kárný senát za účelové a nevěrohodné, neboť sama kárně obviněná uvedla, že v rozhodné době měla v běhu zhruba osmdesát spisů.

Celkově lze tedy uzavřít, že v konstatovaných případech vzniku průtahů v řízení nese kárně obviněná za vznik tohoto stavu odpovědnost.

Popsaný stav lze proto nepochybně podřadit pod definici kárného provinění, kterým je *zaviněné porušení povinnosti soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů* (§ 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.). Je-li rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách považováno za součást práva na spravedlivý proces, nelze nedůvodné průtahy v řízení hodnotit jinak, než jako zaviněné porušení povinnosti soudce a jako jednání způsobilé přinejmenším narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, jak to má na mysli ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Z těchto důvodů proto kárný senát, ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., uznal JUDr. S. vinnou, že zaviněným porušením svých povinností způsobila průtahy v celkem 28 soudních věcech (viz výrok I.).

Při úvaze o uložení kárného opatření považuje kárný senát za přítěžující okolnost především fakt, že se kárně obviněná dopustila opakovaného kárného provinění v době, kdy ještě nebylo zahlazeno její odsouzení za předchozí kárné provinění stejného druhu. V případech nečinnosti při zahájení rekonstrukce ztracených spisů dokonce plynule navázala na svou předchozí nečinnost, ač byla na tyto nedostatky své práce předchozím kárným rozhodnutím upozorněna a byla za ně potrestána. Musela si tedy být především v těchto případech vědoma závažnosti situace; i přesto neprovedla kvalifikované úkony k nápravě nežádoucího stavu ve svěřených věcech a evidentně konala až za situace, kdy se o věc začalo zajímat vedení soudu. Kárně obviněné přítěžují též zjištěné případy opožděného vyhotovení vyhlášených rozhodnutí, a to v situaci, kdy nebyla přetížena prací a její výkony byly (minimálně po polovinu sledovaného období) spíše podprůměrné.

Kárný senát nicméně našel i existenci okolností, které lze považovat za polehčující. Především je nutno zohlednit výše konstatovanou osobní zátěž kárně obviněné, které byla ve sledovaném období vystavena. Nelze také odhlédnout od zjištění, že v této době nedisponovala žádným podpůrným personálem (asistent, vyšší soudní úředník, justiční čekatel), který by jí pomohl odbřemenit od rutinních úkonů a umožnil plně se soustředit na vlastní výkon soudcovské činnosti. Negativní vliv na její pracovní výkon mělo jistě i přidělení složité agendy s cizím prvkem, neboť tuto agendu nikdy dříve nevykonávala. Konečně ani celkové množství zjištěných průtahů v řízení nelze považovat za mimořádně vysoké. Kárně obviněná taktéž projevila k výsledkům své práce jistou sebereflexi, neboť v řadě případů uznala svou odpovědnost za vzniklý stav.

Na základě těchto úvah dospěl kárný senát k závěru, že za zjištěná pochybení postačí uložení kárného opatření ve formě snížení platu, a to ve čtvrtině zákonné sazby, vyplývající z ustanovení § 87 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu